Hakimlər

Kitabı

Giriş

«Hakimlər» Kitabı İsrail tarixində Kən’an torpağının zəbt olunması və padşahlığın əsasının qoyulması arasındakı dövrü təsvir edir. Bu, qanunsuzluq dövrü idi. Kitabın əsas ideyası budur: «O dövrdə İsraildə padşah yox idi, hərə öz gözündə doğru görünən işi edirdi» (17:6, 21:25).

Burada yazılan hekayələr «hakimlər» adlanan milli qəhrəmanların rəşadətindən bəhs edir. Əslində onların əksəri hakimlərdən çox hərbi başçı idi. Kitabın verdiyi ibrət dərsi budur ki, İsrailin varlığı Allaha sadiqliyindən asılı idi, çünki onların vəfasızlığı başlarına bəla gətirirdi. Amma ən vacib şey odur ki, İsrail xalqı Allaha vəfasız olub üzərinə bəla gətirsə də, onlar Allaha tərəf dönüb tövbə etdikdə O Öz xalqını xilas etməyə həmişə hazır idi.

Kitabın məzmunu:

Yeşuanın ölümünə qədər baş verən hadisələr 1:1-2:10
İsrail Rəbdən üz döndərir 2:11-3:6
İsrailin hakimləri 3:7-16:31
Otniel, Ehud, Şamqar 3:7-31
Devora və Baraq 4:1-5:3
Gideon 6:1-8:35
Avimelek 9:1-57
Tola, Yair, İftah 10:1-12:7
İvsan, Elon və Avdon 12:8-15
Şimşon 13:1-16:31
Müxtəlif hadisələr 17:1-21:25

Yerusəlimin alınması

1 1 Yeşuanın ölümündən sonra İsrail
övladları Rəbdən soruşdu: «Bizim üçün
Kən’anlılara qarşı döyüşə birinci kim
çıxacaq?» 2 Rəbb dedi: «Yəhudalılar çıxacaq,
budur, Mən torpağı onlara təslim edirəm».
3 Yəhudalılar soydaşları Şimeonlulara dedi:
«Torpağın bizə düşən hissəsinə gəlin,
Kən’anlılara qarşı vuruşmaq üçün bizimlə
döyüşə çıxın. Sonra da torpağın sizə düşən
hissəsinə gəlib sizinlə bərabər biz döyüşə
çıxarıq». 4 Yəhudalılar döyüşə çıxdı. Rəbb
Kən’anlılarla Perizliləri onlara təslim etdi və
Yəhudalılar Bezeqdə onlardan on min nəfər
adamı qırdı. 5 Bezeqdə Adoni-Bezeqi tapıb
vuruşdular və həm Kən’anlıları, həm də
Perizliləri qırdılar. 6 Lakin Adoni-Bezeq qaçdı
və Yəhudalılar onun ardınca qaçıb əllərinin və
ayaqlarının baş barmaqlarını kəsdilər.
7 Adoni-Bezeq dedi: «Mənim masamın altında
yetmiş padşah əl və ayaqlarının baş
barmaqları kəsilmiş halda çörək qırıntıları
dənləyirdi. Mən necə etmişdimsə, Allah da
mənə əvəzini elə verdi». Yəhudalılar Adoni-
Bezeqi Yerusəlimə gətirdi və o orada öldü.
8 Yəhuda övladları Yerusəlimə hücum edib
vuruşdu və oranı alıb əhalisini qılıncdan
keçirdilər. Şəhərə isə od vurub yandırdılar.
9 Bundan sonra Yəhuda övladları dağlıq
bölgədə, Negevdə və yamaclı-düzənlikli
bölgədə yaşayan Kən’anlılara qarşı vuruşmaq
üçün endilər. 10 Əvvəlki adı Qiryat-Arba olan
Xevronda yaşayan Kən’anlılara qarşı yürüş
edib Şeşayı, Aximanı və Talmayı məğlub
etdilər.
11 Oradan da əvvəlki adı Qiryat-Sefer olan
Devir əhalisinə qarşı yürüş etdilər. 12 Kalev
dedi: «Kim Qiryat-Seferə hücum edib oranı
alarsa, qızım Aksanı ona ərə verəcəyəm».
13 Oranı Kalevin kiçik qardaşı Kenazın oğlu
Otniel aldı. Kalev qızı Aksanı arvad olaraq
ona verdi. 14 Qız Otnielə ərə gedəndə ərini
atasından bir tarla yeri istəməyə sövq etdi.
Qız eşşəkdən düşəndə Kalev ona dedi: «Nə
istəyirsən?» 15 Aksa Kalevə dedi: «Mənə bir
pay da ver. Madam ki mənə Negev torpağını
verdin, onda su qaynaqlarını da ver». Kalev
ona yuxarıdakı və aşağıdakı su qaynaqlarını
verdi.
16 Musanın Qenli qayınatasının nəslindən
olanlar Yəhudalılarla birgə Xurma
şəhərindən[1] çıxaraq Aradın cənubunda olan
Yəhuda səhrasında xalqın arasında
məskunlaşdılar. 17 Yəhudalılar soydaşları
Şimeonlularla birgə gedib Sefatda qalan
Kən’anlıları qıraraq tamamilə məhv etdilər. O
şəhərin adı Xorma[2] adlandırıldı. 18 Yəhudalılar
Qəzzəni və bütün ərazisini, Aşqelonu və
bütün ərazisini, Eqronu və bütün ərazisini
aldılar. 19 Rəbb Yəhudalılarla idi. Yəhudalılar
dağlıq bölgəsini ələ keçirdilər. Vadi
sakinlərini isə qova bilmədilər, çünki onların
dəmir döyüş arabaları var idi. 20 Musanın
söylədiyi kimi Xevronu Kalevə verdilər. O da

1:10-15,20 *– Yeşua 15:14-19*
[1] **1:16** *Xurma şəhəri* – Yerixo şəhəri.
[2] **1:17** *Xorma* – ibrani dilində *məhv edilmə.*

Anaqın üç oğlunu oradan qovdu. [21] Lakin
Binyamin övladları Yerusəlimdə qalan
Yevusluları qovmadılar və Yevuslular bu
günə qədər Binyamin övladları ilə birgə
Yerusəlimdə yaşayırlar.
[22] Yusif nəsli də Bet-Elə hücum etdi və
Rəbb onlarla idi. [23] Yusif nəsli Bet-Elə
kəşfiyyata adamlar göndərdi. Şəhərin əvvəlki
adı Luz idi. [24] Kəşfiyyatçılar şəhərdən çıxan
bir adamı görüb dedilər: «Rica edirik, bizə
şəhərə girmək üçün yol göstərəsiniz və biz də
sizinlə yaxşı rəftar edərik». [25] Bu adam onlara
şəhərə girmək üçün yol göstərdi. Onlar şəhərə
girib əhalisini qılıncdan keçirdilər, lakin
həmin adama və qohumlarına dəymədilər.
[26] Bu adam Xetlilərin torpağına getdi və orada
bir şəhər salıb adını Luz qoydu. Oranın bu
günə qədər adı belədir.
[27] Menaşşe qəbiləsi Bet-Şeanla
qəsəbələrinin əhalisini, Taanakla
qəsəbələrinin əhalisini, Dorla qəsəbələrinin
əhalisini, İvleamla qəsəbələrinin əhalisini və
Megiddo ilə qəsəbələrinin əhalisini qovmadı.
Kən'anlılar bu ölkədə qalmaq iddiasını etdi.
[28] İsraillilər bu torpaqlarda möhkəmlənəndə
Kən'anlıların üzərinə mükəlləfiyyət qoydular,
amma tamamilə qovmadılar.
[29] Efrayim qəbiləsi Gezerdə olan
Kən'anlıları qovmadı. Bununla da Kən'anlılar
Gezerdə – onların arasında yaşadı.
[30] Zevulun qəbiləsi Qitron əhalisi və
Nahalol əhalisini qovmadı. Kən'anlılar da
onların arasında qalıb mükəlləfiyyətçi oldular.
[31] Aşer qəbiləsi Akko əhalisini, Sidon,
Axlav, Akziv, Xelba, Afeq və Rexov əhalisini
qovmadı. [32] Aşerlilər bu ölkənin sakinləri olan
Kən'anlılar arasında yaşadı və onları qovmadı.
[33] Naftali qəbiləsi Bet-Şemeş və Bet-Anat
əhalisini qovmadı, bu ölkənin sakinləri olan
Kən'anlılar arasında yaşadı. Bet-Şemeş və
Bet-Anat əhalisi onlar üçün mükəlləfiyyətçi
oldu.
[34] Emorlular Dan övladlarını dağlıq
bölgəsinə köçməyə vadar etdi və onları
vadiyə düşməyə qoymadı. [35] Emorlular Har-
Xeresdə, Ayyalonda və Şaalvimdə qalıb orada
yaşadı. Ancaq Yusif nəsli qüvvətlənəndə
Emorlular onlar üçün mükəlləfiyyətçi oldu.
[36] Emorluların sərhədi Aqrabbim keçidindən –
Seladan yuxarıya uzanırdı.

İsrailin sədaqətsizliyi

2 [1] Rəbbin mələyi Qilqaldan Bokimə
çıxdı və dedi: «Sizi Mən Misirdən
çıxararaq atalarınıza və'd etdiyim torpağa
gətirib dedim ki, sizinlə olan əhdimi heç vaxt
pozmayacağam. [2] Siz isə bu torpağın əhalisi
ilə əhd bağlamayın və onların qurbangahlarını
dağıdın. Lakin siz Mənim sözümə qulaq
asmadınız. Niyə belə etdiniz? [3] Buna görə də
Mən deyirəm: onları qarşınızda
qovmayacağam və onlar sizə əngəl, allahları
isə sizə tələ olacaq». [4] Rəbbin mələyi bu
sözləri İsrail övladlarına söylədiyi zaman xalq
bərkdən ağlamağa başladı. [5] Ona görə də o
yerin adına Bokim[3] dedilər və orada Rəbbə
qurban təqdim etdilər.

Yeşuanın ölümü

[6] Yeşua xalqı yola salan zaman İsrail
övladlarından hər biri öz torpaq paylarına
sahib olmaq üçün getdi. [7] Yeşuanın bütün
ömrü boyu Rəbbin İsrail üçün etdiyi bütün
böyük işləri görən və Yeşuadan sonra sağ
qalan ağsaqqalların bütün ömrü boyunca xalq
Rəbbə qulluq etdi. [8] Rəbbin qulu Nun oğlu
Yeşua yüz on yaşında vəfat etdi. [9] Onu Qaaş
dağının şimalında, Efrayimin dağlıq
bölgəsində olan Timnat-Xeres adlı irs olan
torpaq sahəsində dəfn etdilər. [10] Yeşua ilə bir
dövrdə yaşayan bütün nəsil də ölüb atalarına
qovuşdu. Bundan sonra Rəbbin İsrail üçün
etdiyi işləri bilməyən başqa bir nəsil törədi.
[11] İsrail övladları Rəbbin gözündə pis olan
işlər görərək Baal bütlərinə qulluq etdilər.
[12] Bununla da onları Misir ölkəsindən çıxaran
atalarının Allahı Rəbbi atıb başqa allahlara –
ətraflarında yaşayan millətlərin allahlarına
sitayiş edərək onlara səcdə etdilər. Buna görə
də Rəbbi qəzəbləndirdilər. [13] Onlar Rəbbi
ataraq Baal və Aştoret bütlərinə qulluq etdilər.
[14] Rəbbin İsrailə qarşı qəzəbi alovlandı və
onları basqınçılara təslim etdi. Basqınçılar da
onları talan etdilər. Rəbb onları ətraflarındakı
düşmənlərə verdi. İsrail övladları isə düşmən
qabağında tab gətirə bilmədilər. [15] Harada
döyüşdülərsə, Rəbbin onlara dediyi və and
içdiyi kimi Rəbbin əli onların əleyhinə qalxdı.

1:21 *– Yeşua 15:63; 2Şam. 5:6; 1Saln. 11:4*
1:27-28 *– Yeşua 17:11-13*
1:29 *– Yeşua 16:10*

2:2 *– Çıx. 34:12-13; Qanun. 7:2-5*
[3] **2:5** *Bokim* – ibrani dilində *ağlayanlar.*
2:9 *– Yeşua 19:49-50*

Bundan İsraillilər pis vəziyyətə düşüb çox
əziyyət çəkdilər.
16 Rəbb İsrail övladlarını talançıların
əlindən qurtarmaq üçün hakimlər yetirdi.
17 Lakin onlar hakimlərə də qulaq asmadılar.
Başqa allahlara sitayiş etməklə Rəbbə xəyanət
etdilər. Rəbbin əmrlərinə itaət edən atalarına
bənzəmədilər və tezliklə ata-babaları gedən
yoldan azdılar. 18 Rəbb onlar üçün hakimlər
yetirdi və Özü də hakimlərlə oldu. Hakimlərin
ömrü boyunca Rəbb İsrailliləri düşmənlərin
əlindən qurtarırdı. Ona görə ki onları
əzənlərin və sıxışdıranların üzündən nalə
çəkdikləri zaman Rəbbin xalqa rəhmi gəlirdi.
19 Hər hansı hakim öləndən sonra xalq yenə
başqa allahlara sitayiş etməklə, onlara qulluq
edib səcdə etməklə atalarından daha betər
olurdu. Onlar bu əməllərindən, bu
inadkarlıqlarından əl çəkmədi. 20 Ona görə də
Rəbbin İsraillilərə qarşı qəzəbi alovlandı və
dedi: «Madam ki bu millət Mənim atalarına
əmr etdiyim əhdi pozub sözümə qulaq asmadı,
21 Mən də Yeşua vəfat edəndə bu torpaqlarda
saxladığı millətlərin heç birini daha onların
qarşısından qovmayacağam. 22 Ataları kimi bu
yolla gedib-getməyəcəklərini görmək üçün
İsrailliləri bu millətlər vasitəsilə sınaqdan
keçirəcəyəm». 23 Rəbb bu millətlərin həmin
torpaqlarda qalmasına izin verdi. Onları
Yeşuaya təslim etməyərək dərhal qovmadı.

Kən'an torpağında qalan millətlər

3 1 Rəbb İsraillilərdən heç bir Kən'an
döyüşlərini görməyənləri sınamaq istədi.
2 İsrail övladlarının nəsillərindən əvvəldən
döyüşə bilməyənlərin hamısına döyüş tə'limi
vermək üçün Rəbbin ölkədə saxladığı
millətlər bunlar idi: 3 Beş Filişt ağası, bütün
Kən'anlılar və Sidonlular, eləcə də Baal-
Xermon dağından Xamat keçidinə qədər
Livan dağlarında yaşayan Xivlilər. 4 Onları
orada Rəbb ona görə saxladı ki, İsrailliləri
sınasın və Musa vasitəsilə atalarına verdiyi
əmrlərə necə itaət edib-etməyəcəklərini
öyrənsin. 5 Beləliklə, İsrail övladları
Kən'anlılar, Xetlilər, Emorlular, Perizlilər,
Xivlilər və Yevuslular arasında yaşadı. 6 İsrail
övladları onların qızlarından özlərinə arvad
aldı, öz qızlarını da onların oğullarına verdi
və onların allahlarına sitayiş etdi.

Birinci hakim Otniel

7 Beləliklə, İsrail övladları Rəbbin gözündə
pis olan işlər gördülər. Onlar öz Allahı Rəbbi
unudaraq Baal və Aşera bütlərinə sitayiş
etdilər. 8 Ona görə də Rəbbin qəzəbi
İsraillilərə qarşı alovlandı və onları Aram-
Naharayim padşahı Kuşan-Rişatayimə təslim
etdi. İsrail övladları səkkiz il Kuşan-
Rişatayimə tabe oldu. 9 İsrail övladları Rəbbə
fəryad edəndə Rəbb də onlar üçün bir xilaskar
yetirdi. Xilaskar Kalevin kiçik qardaşı olan
Qenazın oğlu Otniel idi. O, İsrail övladlarını
əsarətdən xilas etdi. 10 Rəbbin Ruhu Otnielin
üzərinə endi. O, İsrailin hakimi oldu və
döyüşə çıxdı. Rəbb Aram-Naharayim padşahı
Kuşan-Rişatayimi Otnielə təslim etdi. O,
Kuşan-Rişatayimdən daha güclü oldu. 11 O
dövrdə ölkə qırx il rahat yaşadı. Sonra
Qenazın oğlu Otniel öldü.

Ehudun hakimliyi

12 İsrail övladları yenə də Rəbbin gözündə
pis olan işlər gördülər. Rəbb də Moav padşahı
Eqlonu İsraillilərə qarşı qaldıraraq
qüvvətləndirdi. Çünki onlar Rəbbin gözündə
pis olan işləri görmüşdülər. 13 Moav padşahı
Eqlon Ammon və Amaleq övladlarını öz
yanına toplayaraq İsrailliləri məğlub edib
Xurma şəhərini aldı. 14 Beləliklə, İsrail
övladları Moav padşahı Eqlona on səkkiz il
tabe oldu.
15 Lakin İsrail övladları Rəbbə fəryad
edəndə Rəbb Binyaminli Geranın oğlu
solaxay Ehudu bir xilaskar kimi onlara yetirdi.
İsrail övladları Moav padşahı Eqlona Ehud
vasitəsilə xərac göndərdi. 16 Ehud özünə
uzunluğu bir qulac olan ikiağızlı xəncər
düzəltdi və onu paltarının altında sağ buduna
bağladı. 17 Ehud xəracı Moav padşahı Eqlona
təqdim etdi. Eqlon isə çox tosqun adam idi.
18 Ehud xərac təqdimini bitirəndən sonra
hədiyyə gətirən adamları geri göndərdi.
19 Amma özü Qilqalın yaxınlığındakı daş
bütlərin yanından geriyə qayıdıb padşaha dedi:
«Ey padşah, sənə gizli sözüm var». Padşah
«sus» dedi. Onda yanında dayanan adamların
hamısı eşiyə çıxdılar.
20 Ehud onun yanına gəldi. Padşah üst
mərtəbədəki sərin otağında tənha qalırdı.
Ehud ona dedi: «Allahdan sənə bir sözüm
var». Padşah kürsüsündən qalxdı. 21 Ehud isə
sol əlini uzadıb sağ buduna bağladığı xəncəri

çıxarıb padşahın qarnına soxdu. 22 Xəncəri elə
bərk vurmuşdu ki, tiyənin ardınca qəbzəsi də
onun qarnına girmişdi və bağırsaqları yerə
tökülmüşdü. Xəncərin tiyəsini isə piy
tutmuşdu, çünki Ehud xəncəri padşahın
qarnından çıxarmamışdı. 23 Ehud eyvana çıxıb
arxasınca yuxarıdakı otağın qapılarını örtüb
qıfılladı. 24 O çıxanda padşahın qulları gəlib
baxdılar. Yuxarı otağın qapısını qıfıllı
görəndə dedilər: «Yəqin padşah yuxarı otaqda
ayaqyoluna gedir». 25 Padşahı gözlədilər, lakin
otağın qapısını açan olmadığına görə nigaran
qaldılar. Sonra açar götürüb qapıları açanda
gördülər ki, ağalarının meyiti yerə sərilib.

26 Onlar padşahı gözləyən zaman Ehud artıq
aradan çıxmış və daş bütlərin yanından keçib
Seiraya qaçmışdı. 27 O, İsrailə çatan kimi
Efrayimin dağlıq bölgəsində şeypur çaldı və
İsrail övladları onunla birgə dağlıq yerdən
aşağı düşdülər. Ehud onların qabağında
gedirdi. 28 Ehud İsraillilərə dedi: «Ardımca
gəlin, çünki Rəbb düşmənimiz olan
Moavlıları sizə təslim etdi». İsrail övladları da
Ehudun ardınca enib Moavlılara qarşı bütün
İordan çayının keçidlərini bağladılar ki, heç
kim keçə bilməsin. 29 O zamankı döyüşdə
Moavlılardan on min nəfərə qədər qırıldı.
Onların da hər biri qüvvətli bir igid idi və heç
kim canını qurtara bilmədi. 30 Həmin gün
Moav ölkəsi İsraillilərə tabe oldu və İsrail
ölkəsi səksən il rahat yaşadı.

Şamqarın hakimliyi

31 Bundan sonra Anat oğlu Şamqar hakim
oldu və o, altı yüz Filiştlini öküz payası ilə
qıraraq İsraili xilas etdi.

Devora və Baraqın İsraili xilas etməsi

4 1 Ehud öləndən sonra İsrail övladları
yenə də Rəbbin gözündə pis olan işlər
gördülər. 2 Buna görə də Rəbb onları Xasorda
padşahlıq edən Kən’an padşahı Yavinə təslim
etdi. Yavinin ordu başçısı Sisra idi. O,
Xaroşet-Haqqoyimdə yaşayırdı. 3 İsrail
övladları Rəbbə fəryad etdilər, çünki doqquz
yüz dəmir döyüş arabasına malik olan Yavin
iyirmi il idi ki, İsrail övladlarına zülm edib
əziyyət verirdi.

4 O vaxtlar Lappidotun arvadı peyğəmbər
Devora İsraildə hakimlik edirdi. 5 Bu qadın
Efrayimin dağlıq bölgəsində Rama ilə Bet-El
arasında olan Devoranın xurma ağacı altında
yaşayırdı. İsrail övladları da hökm çıxarmaq
üçün onun yanına qalxırdılar. 6 Devora adam
göndərib Naftali bölgəsində Qedeş şəhərindən
Avinoam oğlu Baraqı çağırıb dedi: «İsrailin
Allahı Rəbb sənə əmr etdi ki, yanına Naftali
və Zevulun övladlarından on min nəfər kişini
alıb Tavor dağına aparasan. 7 Mən də Yavinin
ordu başçısı Sisranı və onun döyüş arabaları
ilə əsgərlərini yolundan döndərib Qişon
çayına – sənin yanına gətirəcəyəm və sənə
təslim edəcəyəm». 8 Baraq Devoraya dedi:
«Əgər sən mənimlə bərabər getsən, mən də
gedəcəyəm, yox, əgər mənimlə bir getməsən,
mən də getməyəcəyəm». 9 Devora dedi: «Mən
mütləq səninlə bir gedəcəyəm, amma bunu da
bil ki, getdiyin yolun şöhrəti sənin olmayacaq,
çünki Rəbb Sisranı bir qadına təslim edəcək».
Devora ayağa qalxdı və Baraqla birgə Qedeşə
getdi. 10 Baraq Zevulun və Naftali övladlarını
Qedeşə topladı və on min nəfər kişi onun
ardınca getdi. Devora da Baraqla birgə yola
düşdü.

11 Qenli Xever, Musanın qaynı Xovavın
nəslindən olan o biri Qenlilərdən ayrılmışdı.
O, Qedeş yaxınlığında, Saanayimdəki palıd
ağacının yanında öz çadırını qurmuşdu.

12 Sisraya xəbər çatdı ki, Avinoam oğlu
Baraq Tavor dağına çıxıb. 13 Sisra doqquz yüz
dəmir arabadan ibarət bütün döyüş arabalarını
və yanındakı bütün xalqı Xaroşet-
Haqqoyimdən Qişon çayına topladı. 14 Devora
Baraqa dedi: «Qalx, çünki Rəbbin Sisranı
təslim etdiyi gün bu gündür. Sənin qarşında
gedən Rəbb deyilmi?» Baraq da arxasınca
gələn on min nəfər kişi ilə birgə Tavor
dağından endi. 15 Rəbb Sisranı və bütün döyüş
arabaları ilə ordusunu Baraqın qarşısında
qılıncdan keçirərək məğlub etdi. Sisra isə öz
döyüş arabasından düşüb qaçdı. 16 Baraq
Xaroşet-Haqqoyimə qədər onların döyüş
arabaları ilə ordusunu qovdu. Sisranın bütün
ordusu qılıncdan keçirildi və heç kim sağ
qalmadı.

17 Sisra Qenli Xeverin arvadı Yaelin
çadırına qaçdı, çünki Xasor padşahı Yavinlə
Qenli Xever arasında sülh var idi. 18 Yael
Sisranı qarşılamaq üçün bayıra çıxıb dedi:
«Gəl içəri, ağam, qorxma, bizə gəl». Sisra
onun çadırına girdi və qadın onun üstünü
kilimlə örtdü. 19 Sisra qadına dedi:
«Susamışam, rica edirəm, mənə bir içim su
ver». Qadın süd tuluğunu açıb ona süd içirtdi
və üstünü örtdü. 20 Sisra qadına dedi: «Çadırın

qapısında dayan, əgər bir adam gəlib səndən
"Burada kimsə varmı?" deyə soruşsa,
deyərsən ki, yox». 21 Lakin Xeverin arvadı
Yael əlinə bir çadır payası və bir də toxmaq
götürüb yavaş-yavaş ona yaxınlaşdı. Sisra isə
çox yorulduğundan dərin yuxuya getmişdi.
Yael çadır payasını onun gicgahına zərblə elə
vurdu ki, paya onun başından keçib yerə girdi
və Sisra belə öldürüldü. 22 Bu vaxt Baraq
Sisranın izinə düşmüşdü. Yael onun qarşısına
çıxıb dedi: «Gəl, axtardığın adamı sənə
göstərim». O, Yaellə birgə çadıra girəndə
gördü ki, Sisra gicgahında paya, ölüb yerə
sərilmişdir.
23 Beləcə o gün Allah Kən'an padşahı
Yavini İsrail övladlarına tabe etdi. 24 İsrail
övladlarının əli Kən'an padşahı Yavinə qarşı
get-gedə qüvvətləndi və axırda Kən'an
padşahı Yavini məhv etdi.

Devora ilə Baraqın ilahisi

5 1 Həmin gün Devora və Avinoam oğlu
Baraq bu ilahini oxudular:
2 Başçılar İsraildə rəhbərlik edəndə,
Xalq özünü könüllü təqdim edəndə
Rəbbə alqış edin!

3 Dinləyin, ey padşahlar! Qulaq asın,
əmirlər!
Mən Rəbbi tərənnüm edəcəyəm,
İsrailin Allahı Rəbbə nəğmə
söyləyəcəyəm!

4 Ya Rəbb, Sən Seirdən çıxarkən,
Edom çölündən keçərkən
Yer titrədi, göylər damdı.
Bəli, buludlardan sular axdı.
5 Sina dağına sahib olan Rəbbin
qarşısında,
İsrailin Allahı Rəbbin qarşısında
Dağlar titrədi.

6 Anat oğlu Şamqar zamanında,
Həm də Yael zamanında
Karvanlar buraya gəlişini kəsdi,
Səyyahlar dolanbac yollarla getdi.
7 Mən Devora ayağa qalxanadək,
İsraildə ana kimi meydana çıxanadək
İsraildə kəndlilər artıq yaşamırdı.
8 İsraillilər yeni allahlar seçərkən
Döyüşlər darvazalardan keçdi.
O zaman qırx min İsraillinin əlində
Nə nizə, nə də ki qalxan göründü.
9 Mənim könlüm İsrailə hökm
edənlərlədir,
Xalq içində özünü könüllü təqdim
edənlərlədir.
Rəbbə alqış edin!

10 Bu nəğməni söyləyin, ey ağappaq
eşşəklərə minənlər,
Ey əlvan xalılar üstündə əyləşənlər,
Ey bütün yoldan keçənlər!
11 Oxatanların səs-küyündən uzaqda,
Su çəkənlər arasında –
Orada Rəbbin zəfərlərindən,
İsraildəki igidlərin zəfərlərindən nəql
ediləcək.
O zaman Rəbbin xalqı darvazalara endi.
12 Oyan, ey Devora, oyan!
Oyan, ilahi oxu, oyan!
Ayağa qalx, ey Baraq!
Sən, ey Avinoam oğlu, gəl əsirlərini apar!

13 O zaman sağ qalanlar ə'yanların
yanına endi.
Rəbbin xalqı cəngavər tək yanıma endi.
14 Amaleq soyundan olanlar Efrayimdən
gəldi,
Sənin ardınca gələn xalq arasında
Binyamin də var idi.
Makirdən əmirlər,
Zevulundan sərkərdə əsasını daşıyanlar
gəldilər.
15 İssakardakı ağalar Devora ilə gəldilər.
İssakar necədirsə, Baraq da elə idi,
Onun ardınca vadiyə hücum çəkirdilər.

Ruven qəbiləsinin bölmələri çaşıb
qalmışdı.
16 Çobanların sürülərinə çaldığı tütək
səsini dinləmək üçün
Niyə ağıllar arasında qaldınız?
Ruven qəbiləsinin bölmələri çaşıb
qalmışdı.
17 Gilead xalqı İordan çayının o tayında
qaldı.
Bəs niyə Dan gəmilərin yanında sakin
oldu?
Aşer dənizlərin sahilində qaldı,
Öz limanlarında məskən saldı.
18 Döyüş meydanının yüksək yerlərində,
Zevulunla Naftali

***5:4-5** – Çıx. 19:18; Zəb. 68:7-8*

Canlarını ölüm təhlükəsinə atan bir xalq
oldu.

19 O zaman padşahlar gəlib vuruşdular.
Taanakda, Megiddo suları kənarında
Kən'an padşahları vuruşdular.
Nə gümüş, nə də qənimət alan olmadı.
20 Ulduzlar göydən döyüşdü,
Sisraya qarşı öz dövrəsində döyüşdülər.
21 Düşmənləri Qişon çayı apardı,
Qişon çayı coşub-daşandı.
Ey canım, sən qüvvətlə irəli get!

22 O zaman at dırnaqları vurdu o yerə
damğalar,
Dördnala, dördnala qaçarkən köhlən
atlar.

23 Rəbbin mələyi dedi: «Meroza lə'nət
edin,
Onun xalqına ağır lə'nət söyləyin.
Çünki Rəbbin köməyinə,
Cəngavərlərə qarşı Rəbbin köməyinə
gəlmədilər».

24 Qenli Xeverin arvadı Yael
Qadınlar arasında hamıdan artıq xeyir-
dua alsın,
Çadırda yaşayan qadınlardan daha
bəxtiyar olsun!
25 Su istəyəndə Sisra
Yael ona süd verdi.
Ağalara layiq bir camda ayran verdi.
26 Sol əlinə payanı,
Sağ əlinə isə işçi toxmağını götürdü,
Onlarla Sisranı vurdu, başını əzdi.
Sındırıb gicgahlarını, deşib yerə keçirtdi.
27 O yıxılıb ayaqlar altına sərildi,
Yerə döşəndi,
O yıxılıb ayaqlar altına sərildi,
Yıxıldığı yerə sərilib öldü.

28 Sisranın anası məhəccər arxasından,
Pəncərədən nigaran-nigaran baxıb
çığırdı:
«Nə üçün onun döyüş arabası bu qədər
gecikir?
Döyüş arabalarının səsi axı niyə
ləngiyir?»
29 Müdrik əsilzadə xanımlar ona cavab
verirdi,
O da öz-özünə təkrar-təkrar deyirdi:
30 «Bəlkə qənimət malını tapıb
bölüşdürürlər,
Yəqin ki hər igidə bir-iki qız düşür.
Sisraya talan malından düşür əlvan
geyimlər,
Bəli, talan malından naxışlı əlvan
geyimlər.
Qarət etdiklərinin içindən tapıb
bölüşdürdülər,
Talançıların boyunları üçün
İki tərəfdən əlvan naxışlı geyimlər».

31 Ya Rəbb, bütün düşmənlərin belə yox
olur.
Fəqət səni sevənlər qüdrəti ilə doğan
günəş kimi olur!
Bundan sonra ölkə qırx il rahat yaşadı.

Rəbbin Gideona çağırışı

6 1 İsrail övladları yenə də Rəbbin
gözündə pis işlər gördülər və Rəbb də
onları yeddi il Midyanlılara təslim etdi.
2 Midyanlıların güclü əli İsraillilərin əleyhinə
qalxdı və Midyanlıların üzündən İsrail
övladları özləri üçün dağlarda sığınacaq
yerləri, mağaralar və qalalar qurdular.
3 İsraillilər əkin əkəndə Midyanlılar,
Amaleqlilər və şərq xalqları gəlib İsrailə
hücum edirdi. 4 İsraildə ordugah quraraq
Qəzzəyə çatana qədər torpağın məhsullarını
məhv edirdilər. İstər qoyun, istər öküz, istərsə
də eşşək olsun, İsraillilərə dolanmaq üçün heç
nə qoymazdılar. 5 Çünki onlar öz heyvanları
və çadırları ilə çıxırdılar. Gələndə isə çəyirtkə
kimi o qədər çox gəlirdilər ki, nə özlərinin, nə
də dəvələrinin sayı-hesabı olmazdı. Onlar
İsraili viran qoymaq üçün gəlirdilər.
6 İsraillilər Midyanlıların əlindən çox
yoxsullaşdı. Ona görə də İsrail övladları
Rəbbə fəryad qopardı.
7 Midyanlıların əlindən İsrail övladları
Rəbbə fəryad edəndə 8 Rəbb İsrail övladlarına
bir peyğəmbər göndərdi. O, İsraillilərə belə
dedi: «İsrailin Allahı Rəbb belə deyir: "Mən
sizi Misirdən çıxardaraq köləlik diyarından
qurtardım. 9 Sizi Misirlilərin və bütün
zülmkarların əlindən azad edərək onları
qarşınızdan qovdum və torpaqlarını sizə
verdim. 10 Sizə dedim ki, Allahınız Rəbb
Mənəm, torpağında yaşadığınız Emorluların
allahlarına sitayiş etməyin. Siz isə Mənim
sözümə qulaq asmadınız"».

11 Rəbbin mələyi gəlib Aviezerli Yoaşın
Ofra şəhərindəki palıd ağacının altında durdu.
Yoaş oğlu Gideon üzüm sıxılan yerdə
Midyanlılardan gizlətdiyi taxılı döyürdü.
12 Rəbbin mələyi ona görünüb dedi: «Ey cəsur
cəngavər, Rəbb səninlədir». 13 Gideon dedi:
«Ah mənim ağam, əgər Rəbb bizimlədirsə,
bəs bütün bu işlər başımıza niyə gəldi?
Atalarımız “Rəbb bizi Misirdən
çıxarmadımı?” deyərək danışdıqları bütün
mö’cüzələr görəsən indi harada qaldı? İndi
Rəbb bizi atmışdır, ona görə də bizi
Midyanlılara təslim edib». 14 Rəbb ona tərəf
çevrilib dedi: «Bu qüvvətinlə get, İsraili
Midyanlıların əlindən qurtar. Səni göndərən
Mən deyiləmmi?» 15 Gideon ona dedi: «Ey
Xudavənd, İsraili mən necə qurtarım? Mənim
nəslim Menaşşe qəbiləsində ən zəif nəsildir,
mən də atamın evində ən kiçiyəm». 16 Rəbb
ona dedi: «Mən mütləq səninlə olacağam və
sən də Midyanlıların hamısını bir nəfər kimi
qıracaqsan». 17 Gideon dedi: «Əgər indi Sənin
gözündə lütf tapmışamsa, mənə bir əlamət
göstər, bilim ki, mənimlə danışan Rəbdir.
18 Rica edirəm, mən sənin yanına qurbanımı
gətirib təqdim edənə qədər buradan getmə».
Rəbb Gideona dedi: «Sən geri qayıdana qədər
Mən burada gözləyirəm».

19 Gideon içəri girdi. Bir oğlaq kəsib bir efa
undan mayasız çörəklər bişirdi və əti səbətə
qoydu, ətin suyunu isə qazana tökdü. Sonra
onları palıd ağacının altına – Rəbbin yanına
gətirib Ona təqdim etdi. 20 Allahın mələyi ona
dedi: «Əti və mayasız çörəkləri götür, bu
qayanın üstünə qoy və ətin suyunu da oraya
tök». Gideon belə də etdi. 21 Rəbbin mələyi
əlində olan əsanın ucunu oraya uzadıb ətlə
mayasız çörəklərə toxunanda qayadan alov
çıxdı və ətlə mayasız çörəkləri udub yox etdi.
Sonra Rəbbin mələyi onun gözü önündəcə
qeyb oldu. 22 Gideon Onun Rəbbin mələyi
olduğunu anlayıb dedi: «Ay aman, ya
Xudavənd Rəbb! Mən Sənin mələyinin
sifətini gördüm». 23 Rəbb ona dedi: «Salamat
qal, qorxma, ölməyəcəksən». 24 Gideon orada
Rəbbə bir qurbangah düzəltdi və onun adını
Yahve-Şalom[4] qoydu. Bu qurbangah bu günə
qədər Aviezerlilərin Ofra şəhərindədir.

25 Həmin gecə Rəbb Gideona dedi: «Get,
atanın ikinci yeddiillik buğasını götür. Sonra
get, atanın Baal bütünə düzəltdiyi qurbangahı
dağıt və yanındakı Aşera bütünü kəs. 26 Bu
təpənin başında Allahın Rəbbə layiq
qurbangah düzəlt. Sonra kəsdiyin Aşeranın
ağac bütünə od vuraraq götürdüyün ikinci
buğanı yandırma qurbanı olaraq təqdim et».
27 Gideon qulluqçularından on nəfəri özü ilə
götürüb Rəbbin tapşırdığı kimi etdi. Lakin
atasının ev xalqından və şəhər sakinlərindən
qorxduğu üçün işi gündüz deyil, gecə etdi.

28 Şəhər sakinləri səhər tezdən qalxıb
gördülər ki, Baal qurbangahı tamamilə
dağıdılıb və yanındakı Aşera bütü kəsilib.
Qurulan yeni qurbangah üzərində isə ikinci
buğa yandırma qurbanı olaraq təqdim olunub.
29 Adamlar bunu görüb bir-birlərinə dedilər:
«Görəsən bu işi kim görüb?» Onlar bunu
araşdırandan sonra bildilər ki, bu işi görən
Yoaşın oğlu Gideondur. 30 Şəhər sakinləri
Yoaşa dedilər: «Oğlunu buraya gətir ki,
öldürülsün. Çünki o, Baalın qurbangahını
dağıdıb və yanındakı Aşera bütünü isə kəsib».
31 Yoaş ona qarşı çıxanların hamısına belə
dedi: «Bu Baal bütünün əvəzinə sizmi
mübarizə aparacaqsınız? Ya sizmi onu
qurtaracaqsınız? Baal üçün mübarizə aparan
səhərə qədər öləcək. Əgər o, həqiqətən,
allahdırsa, onun qurbangahını dağıdan adamla
qoy özü mübarizə aparsın». 32 Bundan sonra
«qoy Baal onunla özü mübarizə aparsın, çünki
o, Baalın qurbangahını dağıdıb» deyərək
Gideonun adını Yerub-Baal[5] qoydular.

33 Bu vaxt bütün Midyanlılar, Amaleqlilər
və şərq xalqları bir yerə yığılaraq İordan
çayını keçib İzreel vadisində ordugah
qurdular. 34 Gideonun üzərinə Rəbbin ruhu
endi və o şeypur çalıb Aviezerliləri öz yanına
yığdı. 35 O bütün Menaşşeyə qasidlər göndərdi
və onları da öz yanına yığdı. Sonra Aşerə,
Zevuluna və Naftaliyə qasid göndərdi. Onlar
qasidləri qarşılamağa çıxdılar.

36 Gideon Allaha dedi: «Söz verdiyin kimi
İsraili mənim əlimlə qurtaracaqsansa, 37 qoy
mən xırmanın üstünə qoyundan qırxılan yun
qoyum. Əgər şeh yalnız yunu isladarsa,
torpaq isə quru qalarsa, onda biləcəyəm ki,
Sən dediyin kimi İsraili mənim əlimlə
qurtaracaqsan». 38 Belə də oldu. Gideon ertəsi
gün tezdən qalxıb yunu sıxdı. Yundan bir

---

[4] **6:24** *Yahve-Şalom* – ibrani dilində *Rəbbin sülhü.*

[5] **6:32** *Yerub-Baal* – ibrani dilində *Baal mübarizə aparsın.*

kasa dolu su çıxartdı. 39 Sonra Gideon Allaha
dedi: «Qoy mənə qarşı qəzəbin alovlanmasın,
yenə bir ricam var. Bu yunla bir də bu işi
sınamaq istəyirəm. İndi də qoy yalnız bu yun
quru qalsın və bütün yer şehlə islanmış olsun».
40 Allah o gecə belə də etdi. Bütün torpaq şehə
büründü, qırxılmış yun isə quru qaldı.

Gideonun Midyan üzərində qələbəsi

7 1 Yerub-Baal, yə'ni Gideon və onunla
bərabər bütün xalq tezdən durub Xarod
çeşməsinin başında ordugah qurdu. Midyan
ordugahı isə onların şimal tərəfində More
təpəsinin yanındakı vadidə idi.
2 Rəbb Gideona dedi: «Yanında olan xalqın
sayı çoxdur, ona görə Midyanlıları onlara
təslim etmirəm. Çünki İsraillilər Mənim
qarşımda "öz əlimlə özümü qurtardım" deyib
öyünəcək. 3 İndi sən xalqa bunu eşitdirib de:
"Kim qorxudan əsirsə, Gilead dağından geri
qayıtsın"». Xalqdan iyirmi iki min nəfəri geri
qayıtdı, on min nəfəri qaldı.
4 Rəbb Gideona dedi: «Xalqın sayı yenə də
çoxdur, onları su kənarına endir və orada
adamları sənin üçün ələkdən keçirəcəyəm.
"Bu səninlə gedəcək" dediyim adam səninlə
gedəcək və "bu səninlə getməyəcək" dediyim
bütün adamlar isə getməyəcək». 5 Gideon
xalqı su kənarına endirəndə Rəbb ona dedi:
«Suyu it kimi dili ilə içənlərin hamısını bir
tərəfə, su içmək üçün dizüstə oturanların
hamısını isə o biri tərəfə ayırıb yığarsan».
6 Əllərini ağızlarına aparıb suyu dili ilə
içənlərin sayı üç yüz nəfər oldu. Lakin xalqın
qalan hissəsi su içmək üçün dizüstə yerə
oturdu. 7 Rəbb Gideona dedi: «Sizi dili ilə su
içən bu üç yüz nəfərlə qurtaracağam və
Midyanlıları sənə təslim edəcəyəm. Qoy
xalqın qalan hissəsi öz yerinə qayıtsın». 8 Bu
üç yüz adam xalqın azuqəsini və şeypurlarını
əlindən aldı. Gideon qalan İsraillilərin
hamısını bir nəfər kimi öz evlərinə göndərdi
və üç yüz nəfəri yanında saxladı. Midyan
ordugahı Gideonun olduğu yerin aşağısındakı
vadidə idi.
9 O gecə Rəbb ona dedi: «Qalx, Midyan
ordugahına en, çünki onları sənə təslim
edirəm. 10 Əgər ordugaha enməyə qorxursansa,
nökərin Pura ilə bərabər en. 11 Orada sən
onların söhbətini eşidəcəksən, onda qüvvət
alıb ordugaha enərsən». O zaman Gideon və
nökəri Pura ordugahın kənarında olan silahlı
adamların yanına endilər. 12 Vadiyə yığılan
Midyanlılar, Amaleqlilər və bütün şərq
xalqlarının sayı çəyirtkə qədər çox idi.
Dəvələrinin isə dəniz sahilindəki qum qədər
sayı-hesabı yox idi. 13 Gideon gəlib gördü ki,
bir nəfər yoldaşına öz yuxusunu danışır və
belə deyir: «Bax yuxumda görmüşəm ki, arpa
unundan bişirilmiş bir yumru çörək
yuvarlanaraq Midyan ordugahına girib çadıra
çatdı, çadırı vurub yıxaraq alt-üst etdi və çadır
yerə sərildi». 14 Yoldaşı ona cavab verdi: «Bu
İsrailli Yoaş oğlu Gideonun qılıncından başqa
bir şey deyil. Allah Midyanı və bütün
ordugahını ona təslim edib».
15 Gideon yuxu danışan adamın hekayəsini
və yozumunu eşidəndə Allaha səcdə qıldı və
İsrail ordugahına qayıdıb dedi: «Qalxın, çünki
Rəbb Midyan ordusunu bizə təslim edib».
16 Yanında olan üç yüz nəfəri üç dəstəyə
ayırdı. Hamısının əlinə şeypurlar, boş dolçalar
və dolçanın içində məş'əllər verdi. 17 Onlara
tapşırdı ki, «mənə baxın, mən necə edirəmsə,
siz də elə edin. Bax mən ordugahın kənarına
çatan zaman nə etsəm, siz də elə edin. 18 Mən
və mənimlə bərabər olanların hamısı şeypur
çalan kimi siz də ordugahın bütün ətrafında
şeypurlarınızı çalın və "Rəbb üçün və Gideon
üçün!" deyə bağırın».
19 Gideonla yanında olan yüz nəfər kişi orta
növbəsinin başlanğıcında[6] – növbətçilər təzə
dəyişən zaman ordugahın kənarına çatdılar.
Onlar şeypurlarını çalıb əllərindəki dolçaları
qırdılar. 20 Üç dəstə də şeypur çalıb dolçaları
qırdı, sol əllərində məş'əl, sağ əllərində isə
çaldıqları şeypuru tutub «Rəbbin və Gideonun
qılıncı!» deyə bağırdılar. 21 Ordugahın
ətrafında hamı öz yerində dayandı və bütün
Midyan ordusuna vurnuxma düşdü. Onlar
bağıra-bağıra qaçdılar. 22 Üç yüz nəfər şeypur
çalanda Rəbb düşmən ordugahındakıların
qılıncını bir-birinə qarşı qaldırdı. Düşmən
ordusu Sereraya doğru – Bet-Şittaya qədər,
Tabbatın yanında olan Avel-Mexola
sərhədinə qədər qaçdı. 23 Naftalidən, Aşerdən
və bütün Menaşşedən çağırılmış İsraillilər
Midyanlıları qovdular.
24 Gideon bütün Efrayimin dağlıq bölgəsinə
qasid göndərib dedi: «Enin, Midyanlılara

7:3 – Qanun. 20:8

[6] **7:19** *Orta növbəsinin başlanğıcı* – yə'ni axşam saat 10-a yaxın.

hücuma keçin. Onların yolunu kəsmək üçün
Bet-Baraya qədər İordan çayının sularını
tutun». Bütün Efrayimlilər yığılıb Bet-Baraya
qədər İordan çayının sularını tutdular. 25 Sonra
iki Midyan başçısı Orevlə Zeevi tutdular.
Orevi Orev qayasında, Zeevi isə Zeev
üzümsıxanında öldürdülər. Midyanlıları
qovdular və İordan çayını keçərək Orevlə
Zeevin başlarını Gideona gətirdilər.

Efrayimin qısqanclığı

8 1 Efrayimlilər Gideona dedilər: «Bu nə
işdir başımıza gətirdin? Midyanlılarla
döyüşə gedəndə niyə bizi çağırmadın?»
Bundan ötrü onunla kəskin mübahisə etdilər.
2 Gideon onlara dedi: «Axı sizin gördüyünüz
işlərin yanında indi gördüyüm bu iş nədir ki?
Efrayimin üzüm başaqları Aviezerin üzüm
bağının məhsullarından yaxşı deyilmi?
3 Midyan başçıları olan, Orevi və Zeevi Allah
sizə təslim etdi. Axı sizin gördüyünüz işlərin
yanında mən nə edə bilmişəm?» Bunu
deyəndən sonra Efrayimlilərin ona olan
qəzəbi yatdı.
4 Gideon İordan çayına çatdı, özü və
yanındakı üç yüz nəfərlə bərabər çayı keçdilər.
Onlar yorulmaqlarına baxmayaraq düşmənləri
tə'qib etməkdə davam edirdilər. 5 O gəlib
Sukkot adamlarının yanına çataraq dedi:
«Rica edirəm, arxamca gələn adamlara bir
parça çörək verin, çünki taqətdən düşüblər.
Mən isə Midyan padşahları Zevah və
Salmunnanın ardınca qaçıram». 6 Sukkot
başçıları ona dedilər: «Zevah və Salmunnanın
biləyi indi sənin əlindədir ki, sənin
döyüşçülərinə çörək verək?» 7 Gideon onlara
dedi: «Elə buna görə sizə deyirəm ki, Rəbb
Zevah və Salmunnanı mənə təslim edəndə
çölün tikanları və kolları ilə ətinizi
didəcəyəm». 8 Oradan gəlib Penuelə çıxdı və
oradakılardan da eyni şeyi istədi. Sukkot
sakinləri necə ona cavab vermişdilərsə,
Penuel sakinləri də ona elə cavab verdilər.
9 Gideon Penuel sakinlərinə isə belə dedi:
«Sağ-salamat geriyə qayıtdığım zaman bu
qülləni dağıdacağam».
10 Zevahla Salmunna, bütün şərq xalqlarının
ordusundan sağ qalanlar və sayı on beş min
nəfərə qədər olan ordusu Qarqorda idi.
Onların ordusundan yüz iyirmi min qılınc
gəzdirən adam yerə sərilmişdi. 11 Gideon
Novah və Yoqbohanın şərqindən – köçərilərin
yolundan keçərək laqeyd dayanan düşmən
ordugahına hücum etdi. 12 Zevah və Salmunna
qaçdı. Gideon isə onları tə'qib etdi. O,
Midyanın iki padşahı Zevahla Salmunnanı
tutub bütün ordunu məğlub etdi.
13 Yoaş oğlu Gideon Xeres keçidi ilə
döyüşdən qayıtdı. 14 Sukkot sakinlərindən bir
cavanı tutub ondan söz aldı. O da ona Sukkot
başçısı olan yetmiş yeddi ağsaqqalın adını
yazıb verdi. 15 Gideon Sukkot sakinlərinin
yanına gəlib dedi: «"Zevah və Salmunnanın
biləyi sənin əlindədir ki, sənin yorğun
adamlarına çörək verək?" deyərək məni ələ
salırdınız. Budur, bu da Zevah və Salmunna!»
16 Sonra o, şəhər ağsaqqallarını topladı və
Sukkot sakinlərini çöl tikanları və kollarla
döyərək tənbeh etdi. 17 Bundan sonra da gəlib
Penuel qülləsini dağıtdı və şəhərin sakinlərini
qırdı.
18 Gideon Zevah ilə Salmunnaya dedi:
«Tavorda öldürdüyünüz adamlar necə
adamlar idi?» Onlar dedilər: «Hamısı sənin
kimi padşah oğullarına oxşayırdı». 19 Gideon
dedi: «Onlar mənim qardaşlarım, anamın
oğulları idi. Var olan Rəbb haqqı, əgər siz
onları sağ buraxsaydınız, mən də sizi
öldürməzdim». 20 İlk oğlu Yeterə dedi: «Qalx
onları öldür». Lakin oğlan qılıncını çəkmədi,
çünki hələ cavan olduğuna görə qorxurdu.
21 Zevah və Salmunna dedilər: «Dur, bizi sən
vur, çünki kişi güclü olar». Gideon qalxıb
Zevahla Salmunnanı öldürdü və sonra onların
dəvələrinin boyunlarından asılan ayparalarını
götürdü.

Gideonun efodu

22 İsraillilər Gideona dedilər: «Sən, oğlun və
nəvən bizə hakimlik edin. Çünki bizi
Midyanın əlindən sən qurtardın». 23 Gideon
onlara dedi: «Nə mən sizin üstünüzdə
hakimlik edəcəyəm, nə də oğlum. Sizə
hökmranlığı Rəbb edəcək». 24 Sonra Gideon
onlara dedi: «Ancaq sizdən bir ricam var ki,
götürdüyünüz talan malından hər kəs mənə
bir sırğa versin». Çünki düşmənlər İsmailli
olduqları üçün qızıl sırğa taxırdılar. 25 Onlar
Gideona dedilər: «Bunu məmnuniyyətlə
verərik». Onlar yerə bir paltar sərdilər və
hamı talan malından götürdüyü sırğaları bu
paltarın üstünə atdı. 26 Ayparalardan,
boyunbağılardan, Midyan padşahlarının
əynindəki tünd qırmızı paltarlardan və
dəvələrin boynundakı zəncirlərdən əlavə bu
qızıl sırğaların çəkisi min yeddi yüz şekel

gəlirdi. 27 Gideon onlardan bir efod düzəltdi
və onu öz şəhərində Ofrada qoydu. Bundan
sonra bütün İsraillilər orada bu efoda səcdə
etməklə Rəbbə xəyanət etdilər. Bu efod
Gideon və onun külfəti üçün tələ oldu.
28 Midyanlılar İsrail övladlarına tabe olub bir
daha başlarını qaldıra bilmədilər. Gideonun
dövründə ölkə qırx il rahat yaşadı.

Gideonun, yə'ni Yerub-Baalın ölümü

29 Yoaş oğlu Yerub-Baal qayıdıb yenə öz
evində yaşadı. 30 Onun belindən gələn yetmiş
oğlu var idi, çünki arvadı çox idi. 31 Şekemdə
olan cariyəsi də ona bir oğul doğdu və Yerub-
Baal onun adını Avimelek qoydu. 32 Yoaş
oğlu Gideon uzun və yaxşı ömür sürüb öldü.
O, Aviezerlilərin Orfa şəhərində atası Yoaşın
məqbərəsində dəfn olundu.
33 Gideonun vəfatından sonra İsrail
övladları yenə də Baal bütlərinə sitayiş edərək
Rəbbə xəyanət etdilər. Onlar Baal-Beriti
özlərinə allah etdilər. 34 İsrail övladları
ətraflarındakı bütün düşmənlərinin əlindən
onları azad edən özlərinin Allahı Rəbbi yada
salmadılar. 35 Yerub-Baalın, yə'ni Gideonun
İsraillilərə etdiyi bütün xeyirxahlığın əvəzinə
onun nəsli ilə yaxşı rəftar etmədilər.

Gideonun oğlu Avimelekin Şekemdə hökmranlığı

9 1 Yerub-Baalın oğlu Avimelek Şekemə,
dayılarının yanına getdi. Onlara və bütün
ana nəslinə belə dedi: 2 «Rica edirəm, bütün
Şekem başçılarına bunu eşitdirib deyin: "Sizin
üçün hansı yaxşıdır, Yerub-Baalın yetmiş
oğlu sizə hakimlik etsin, yoxsa bir nəfər?
Unutmayın ki, mən sizin sümüyünüzdən və
ətinizdənəm"». 3 Dayıları onun söylədiyi bu
sözləri bütün Şekem əhalisinə çatdırdı.
Bundan sonra onların da könülləri Avimelekə
meyl etdi və «o bizim soydaşımızdır» dedilər.
4 Ona Baal-Beritin ibadət evindən yetmiş
şekel gümüş verdilər. Avimelek isə özünə
muzdla yaramaz və macəraçı adamlar tutdu.
Onlar Avimelekin ardınca getdilər.
5 Avimelek Ofraya – öz ata evinə gəldi və
qardaşları Yerub-Baalın yetmiş oğlunu bir daş
üstündə öldürdü. Təkcə Yerub-Baalın kiçik
oğlu Yotam sağ qalmışdı, ona görə ki gizlənə
bilmişdi. 6 Bütün Şekem və Bet-Millo əhalisi
toplaşaraq gedib Şekemdə daş sütunun
yanındakı palıd ağacının yaxınlığında
Avimeleki padşah e'lan etdi.
7 Bu xəbər Yotama çatanda o gedib Gerizim
dağının təpəsində durdu və bərkdən çığırıb
onlara belə dedi: «Ey Şekem sakinləri, məni
dinləyin ki, Allah da sizi dinləsin. 8 Günlərin
bir günündə bütün ağaclar özləri üçün padşah
məsh etməkdən ötrü gedib zeytun ağacına
dedilər: "Bizim padşahımız ol". 9 Zeytun ağacı
dedi: "Allahın və insanın şərəfi üçün məndən
alınan yağı ataraq ağacların üstündəmi
sallanıb qalım?" 10 Sonra ağaclar əncir ağacına
dedilər: "Gəl sən bizə padşah ol". 11 Əncir
ağacı onlara dedi: "Şirinliyimi və gözəl
meyvələrimi ataraq ağacların üstündəmi
sallanıb qalım?" 12 Bu dəfə ağaclar üzüm
tənəyinə dedilər: "Gəl sən bizə padşah ol".
13 Üzüm tənəyi isə onlara dedi: "Allahı və
insanları sevindirən təzə şərablarımı ataraq
ağacların üstündəmi sallanıb qalım?"
14 Nəhayət, bütün ağaclar gəlib yabanı
göyəmə dedilər: "Gəl sən bizə padşah ol".
15 Yabanı göyəm dedi: "Əgər, həqiqətən, siz
məni özünüzə padşah olaraq məsh edirsinizsə,
gəlin mənim kölgəmə sığının. Belə olmazsa,
qoy yabanı göyəmdən alov çıxsın və Livanın
sidr ağaclarını yandırıb-yaxsın".
16 Baxın Avimeleki padşah etməkdə haqq
niyyət və doğruluqla iş gördünüzmü? Siz
Yerub-Baala və onun nəslinə qarşı yaxşı iş
gördünüzmü? Münasibətiniz atama layiqdirmi?
17 Axı atam sizin üçün döyüşdü və öz canını
təhlükəyə atıb sizi Midyanın əlindən qurtardı.
18 Siz isə bu gün atamın nəslinin əleyhinə
çıxıb yetmiş oğlunu bir daş üstündə
öldürdünüz və sonra cariyəsindən olan oğlu
Avimeleki Şekem əhalisinin padşahı etdiniz,
çünki o sizin soydaşınızdır. 19 Əgər bu gün
Yerub-Baalla onun nəsli üçün haqq niyyətlə
və doğruluqla rəftar etdinizsə, onda bu
Avimeleklə sevinin və qoy o da sizinlə
sevinsin. 20 Yoxsa qoy Avimelekdən alov
çıxıb Şekem başçılarını və Bet-Millo əhalisini
yox etsin, onlardan da od çıxıb Avimeleki yox
etsin». 21 Yotam qaçıb aradan çıxdı və Beerə
getdi. Qardaşı Avimelekdən qorxduğu üçün
orada qaldı.

Şekemlə Avimelek arasında münaqişə

22 Avimelek üç il İsrail üzərində başçılıq
etdi. 23 Sonra Allahın izni ilə Avimeleklə
Şekem əhalisinin arasına şər ruh girdi və onlar
Avimelekə xəyanətlə yanaşdılar. 24 Bu ona
görə baş verdi ki, həm Avimelek Yerub-
Baalın yetmiş oğluna qarşı etdiyi günahın

cəzasını çəksin, həm də Avimelekdən və onu bu qətlə sövq edən Şekem əhalisindən tökdükləri qanların qisası alınsın. 25 Şekem əhalisi dağların başında Avimelekə qarşı pusqu qurub yolda yanlarından keçənlərin hamısını soyurdular. Bunu Avimelekə xəbər verdilər.

26 Evedin oğlu Qaal və qardaşları gəlib Şekemdə məskunlaşdılar. Şekem əhalisi da ona e'timad göstərdi. 27 Onlar çölə, bağlara gedib üzüm yığdılar. Sonra bu üzümləri əzib şənlik qurdular və öz allahlarının ibadətgahına gedərək yeyib-içib Avimelekə lə'nət oxudular. 28 Eved oğlu Qaal dedi: «Avimelek kimdir ki, biz Şekem sakinləri ona xidmət edək? Yerub-Baalın oğlu deyilmi? Onun müavini də Zevul deyilmi? Gəlin Şekemin atası Xamorun adamlarına xidmət edin! Axı nəyə görə biz Avimelekə xidmət etməliyik? 29 Kaş bu xalq mənim əlimdə olaydı! O zaman Avimeleki qovardım». Sonra Qaal Avimelekə dedi: «Ordunu yığ, meydana çıx!»

30 Şəhər başçısı Zevul Evedin oğlu Qaalın bu sözlərini eşidəndə qəzəbdən alışıb yandı. 31 Hiylə işlədərək Avimelekin yanına qasidlər göndərib dedi: «Budur, Eved oğlu Qaal ilə qardaşları Şekemə gəlib şəhəri sənin əleyhinə qaldırırlar. 32 İndi sən və adamların bu gecə qalxıb çöldə pusquda durun. 33 Səhər açılanda günəş doğar-doğmaz qalxıb şəhərə hücum edərsən. Bax Qaal ilə adamları sənə qarşı çıxarkən əlindən gələni et».

34 Avimeleklə adamları gecə ikən qalxdılar və dörd dəstə olub Şekemin yaxınlığında pusquda durdular. 35 Eved oğlu Qaal çıxıb şəhər darvazasının giriş yerində duranda Avimelek və adamları pusqudan çıxdılar. 36 Qaal onları görüb Zevula dedi: «Bax dağların təpəsindən bir dəstə xalq enir». Zevul ona dedi: «Gördüyün dağların kölgəsidir, adamlara oxşadırsan». 37 Qaal sözünə davam edərək dedi: «Bax ölkənin orta hissəsindən xalq enir. Gələcəyideyənlər palıdı yolundan da bir dəstə gəlir». 38 O zaman Zevul ona dedi: «"Avimelek kimdir ki, biz ona xidmət edək" deyə lovğalanan dilin haradadır? Həqarətlə baxdığın xalq bu xalq deyilmi? İndi meydana çıx, onunla döyüş». 39 Qaal Şekem əhalisinin qabağına çıxıb Avimeleklə döyüşdü. 40 Avimelek onu qovdu, Qaal onun qabağından qaçdı. Adamların çoxu yaralanaraq darvazanın giriş yerinə qədər yerə sərildi.

41 Avimelek Arumada yaşadı. Zevul isə Qaal ilə qardaşlarını Şekemdə yaşamağa qoymayıb qovdu. 42 Ertəsi gün Şekem xalqı çölə çıxanda bu barədə Avimelekə xəbər verildi. 43 O, ordusunu götürüb üç dəstəyə ayırdı və onlar çöldə pusqu qurub güddülər. Avimelek xalqın şəhərdən çıxdığını görəndə qalxıb hücuma keçdi. 44 Avimeleklə dəstəsi cəld irəli keçərək şəhər darvazasının girişində dayandılar. O biri iki dəstə isə çöldəki xalqın üstünə düşüb onları qırdı. 45 Avimelek bütün günü şəhərə hücum edərək şəhəri aldı. Orada olan adamları qırdı, şəhəri viran edib yerinə duz əkdi.

46 Şekemin qülləsindəki adamlar bunu eşidəndə El-Berit mə'bədinin qalasına girdilər. 47 Bütün Şekem qülləsindəkilərin oraya yığıldığını Avimelekə xəbər verdilər. 48 Avimelek bütün adamları ilə bərabər Salmon dağına çıxdı. Əlinə balta götürüb ağacdan bir budaq kəsdi və onu çiyinlərinin üstünə qoyub yanındakı xalqa belə dedi: «Cəld olun, mən necə edirəmsə, siz də elə edin». 49 Bütün xalq bir-bir budaqları kəsərək Avimelekin arxasınca getdi və budaqları qalanın ətrafında qoyub od vurdu. Şekem qülləsindəki adamlardan minə qədər kişi və qadın yanaraq öldü.

50 Avimelek Tevesə getdi və oranı mühasirə edib aldı. 51 Şəhərin ortasında möhkəm bir qüllə var idi. Bütün şəhər əhalisi – kişi və qadınlar qülləyə qaçaraq qapını arxalarınca bağlayıb qüllənin başına çıxdılar. 52 Avimelek gəlib qülləyə hücum etdi. Oraya od vurmaq üçün qüllənin qapısına yaxınlaşdı. 53 Onda bir qadın dəyirmanın üst daşını Avimelekin başına tullayaraq kəlləsini əzdi. 54 Avimelek tez silah daşıyan gənc nökərini çağırıb dedi: «Çək qılıncını, məni öldür. Qoy mənim üçün deməsinlər ki, onu bir arvad öldürdü». Nökər qılıncı ilə onu vuranda Avimelek öldü. 55 İsraillilər görəndə ki Avimelek ölüb, hamısı öz yerinə qayıtdı. 56 Bununla da Allah Avimelekin yetmiş qardaşını öldürməklə atasına etdiyi pisliyi öz başına gətirdi. 57 Allah Şekem əhalisinin də bütün pisliyini öz başlarına gətirdi. Yerub-Baalın oğlu Yotamın lə'nəti onların üstünə düşdü.

Tolanın hakimliyi

10 1 Avimelekdən sonra İsraili xilas
etmək üçün İssakar qəbiləsindən olan
Dodo oğlu Pua oğlu Tola adlı bir adam çıxdı.
O, Efrayimin dağlıq bölgəsində Şamirdə
yaşayırdı. 2 İsraildə Tola iyirmi üç il hakimlik
edəndən sonra öldü və Şamirdə dəfn olundu.

Yairin hakimliyi

3 Bundan sonra Gileadlı Yair çıxıb iyirmi
iki il İsraildə hakimlik etdi. 4 Onun otuz
sıpaya minən otuz oğlu və oğlanlarının da
otuz şəhəri var idi. Gilead bölgəsində olan bu
şəhərlərə bu günə qədər Xavvot-Yair deyilir.[7]
5 Yair öldü və Qamonda dəfn olundu.

İsraillilərin Ammonlulara və Filiştlilərə təslim edilməsi

6 İsrail övladları yenə də Rəbbin gözündə
pis olan işlər görərək Baal və Aştoret
bütlərinə, Aram allahlarına, Sidon allahlarına,
Moav allahlarına, Ammon övladlarının
allahlarına, Filiştlilərin allahlarına qulluq
edərək Rəbbi atdılar və Ona qulluq etmədilər.
7 Buna görə də İsraillilərə qarşı Rəbbin qəzəbi
alovlandı və onları Filiştlilərə, Ammon
övladlarına təslim etdi. 8 Bu dövrdə onlar
İsrailliləri sıxışdırıb əzdilər. Onlar on səkkiz il
İordan çayının o tayında Gileaddakı
Emorlular diyarında olan bütün İsrail
övladlarını əzdilər. 9 Ammon övladları hətta
Yəhuda, Binyamin, Efrayim qəbilələrinə qarşı
döyüşmək üçün İordan çayını keçirdilər. Buna
görə İsraillilər çox əziyyət çəkirdi.
10 İsrail övladları Rəbbə fəryad edib dedilər:
«Sənə qarşı günah etmişik, çünki Allahımızı
atıb Baal bütlərinə qulluq etmişik».
11 Rəbb İsrail övladlarına dedi: «Sizi
Misirlilərdən, Emorlulardan, Ammon
övladlarından və Filiştlilərdən Mən
qurtarmadımmı? 12 Sidonlular, Amaleqlilər,
Maonlular sizi sıxışdıranda da Mənə fəryad
etdiniz və sizi onların əlindən qurtaran Mən
deyildimmi? 13 Amma siz Məni atıb başqa
allahlara qulluq etdiniz, buna görə də bir daha
sizi qurtarmayacağam. 14 Gedin seçdiyiniz
allahlara fəryad edin, qoy bu əzablı vaxtınızda
onlar sizi qurtarsınlar». 15 İsrail övladları
Rəbbə dedilər: «Günah etmişik. Gözündə nə
xoş görünürsə, onu bizə et. Yalvarırıq bu gün
bizi qurtar». 16 Onlar aralarından yad allahları
atdılar və Rəbbə qulluq etdilər. Rəbb
İsraillilərin bu əzabına artıq dözə bilmədi.
17 Ammon övladları yığılıb Gileadda
ordugah qurdular. İsrail övladları isə toplanıb
Mispada ordugah qurdular. 18 Xalq və Gilead
başçıları bir-birlərinə dedilər: «Kim Ammon
övladlarına qarşı döyüşə başlasa, o adam
bütün Gilead əhalisinə rəhbər olacaq».

İftahın hakimliyi

11 1 Bir fahişədən doğulan Gileadlı
İftah igid döyüşçü idi. Onun atası
Gilead idi. 2 Gileadın arvadı ona oğullar
doğdu və bu qadının oğulları böyüyən zaman
İftahı qovub belə dedilər: «Atamızın evindən
sənə miras düşmür, ona görə ki sən başqa
qadının oğlusan». 3 İftah qardaşlarının
yanından qaçıb Tov diyarında yaşadı. İftahın
başına macəraçı adamlar yığıldı və onunla
birgə basqınçılıq edirdilər.
4 Bir müddətdən sonra Ammon övladları
İsraillilərə qarşı döyüşə çıxdılar. 5 Ammon
övladları İsraillilərə qarşı çıxan zaman Gilead
ağsaqqalları İftahı Tov diyarından gətirmək
üçün onun yanına getdilər. 6 Onlar İftaha
dedilər: «Gəl bizə sərkərdəlik et və Ammon
övladlarına qarşı birgə vuruşaq». 7 İftah
Gilead ağsaqqallarına dedi: «Mənə nifrət edib
atamın evindən məni qovan siz deyildinizmi?
Bəs indi niyə çətinliyə düşəndə mənim
yanıma gəlmisiniz?» 8 Gilead ağsaqqalları
İftaha dedilər: «Sənin yanına ona görə
gəlmişik ki, indi sən bizimlə gedib Ammon
övladlarına qarşı döyüşəsən və bizə – bütün
Gilead əhalisinə sərkərdə olasan». 9 İftah
Gilead ağsaqqallarına dedi: «Yaxşı, Ammon
övladlarına qarşı döyüşmək üçün məni geri
aparırsınız. Bəs Rəbb qarşımda onları mənə
təslim edəndə sizin başçınız mən
olacağammı?» 10 Gilead ağsaqqalları İftaha
dedilər: «Səninlə bizim aramızda qoy Rəbb
şahid olsun! Biz mütləq sənin sözünə əməl
edəcəyik». 11 İftah Gilead ağsaqqalları ilə
bərabər getdi və xalq da onu özünə başçı –
sərkərdə etdi. İftah Mispada, Rəbbin önündə
bütün şərtlərini təkrar etdi.
12 Bundan sonra Ammon padşahının yanına
qasidlər göndərib dedi: «Bizim aramızda nə
olub ki, torpağımda mənimlə vuruşmağa
gəlmisiniz?» 13 Ammon padşahı İftahın
qasidlərinə dedi: «Ona görə ki İsraillilər

---

[7] **10:4** *Xavvot-Yair* – ibrani dilində *Yairin qəsəbələri.*
10:10 *– 1Şam. 12:10*

Misirdən çıxan zaman mənim torpaqlarımı
Arnondan Yabboq və İordan çaylarına qədər
alıb. Gəlin onları mənə sülh yolu ilə geri
qaytarın». 14 İftah yenə də Ammon xalqının
padşahının yanına qasidlər göndərib dedi:
15 İftah belə deyir: «İsraillilər Moav torpağını,
Ammon övladlarının torpağını almayıb.
16 Amma İsraillilər Misirdən çıxanda Qırmızı
dənizə qədər səhradan keçərək Qadeşə
gəliblər və 17 Edom padşahının yanına qasidlər
göndərib belə demişdi: "Rica edib
torpağından keçmək üçün səndən izin
istəyirəm". Lakin Edom padşahı onlara qulaq
asmadı və sonra İsraillilər Moav padşahının
yanına adamlar göndərdi, o da razı olmadı.
Ona görə də İsraillilər Qadeşdə qalmışdılar.
18 İsraillilər səhra ilə gedib Edomla Moav
torpaqlarının ətrafından keçərək Moav
ölkəsinin şərqinə çatdı və Arnon vadisinin o
biri tərəfində düşərgə saldı. Lakin Moavın
sərhədini keçmədilər, ona görə ki Arnon
Moavın sərhədi idi. 19 İsraillilər Emorluların
padşahı – Xeşbon padşahı Sixonun yanına
qasidlər göndərib demişdi: "Rica edirik, öz
ölkəmizə çatana qədər sənin torpağından
keçmək üçün bizə izin verəsən". 20 Amma
Sixon öz torpağını yol keçmək üçün
İsraillilərə e'tibar etmədi və bütün xalqını
toplayaraq Yahsada ordugah qurub İsraillilərə
qarşı döyüşdü. 21 İsrailin Allahı Rəbb Sixonu
və onun bütün xalqını İsraillilərə təslim
edəndə onları məğlub etdilər. Beləliklə,
İsraillilər o yerdə yaşayan Emorluların
torpağını irs olaraq aldı. 22 Arnondan Yabboq
çayına qədər, səhradan İordan çayına qədər
bütün Emor torpaqlarını İsraillilər irs olaraq
aldı.

23 İndi İsrailin Allahı Rəbb Öz xalqı
İsraillilərin qarşısından Emorluları qovandan
sonra sənmi buraya sahib çıxacaqsan?
24 Allahın Kemoşun sənə verdiyi torpağı
özünə irs etməzsənmi? Biz də Allahımız
Rəbbin bizə verdiyi torpağı özümüzə irs
edəcəyik. 25 İndi sənin Moav padşahı Sippor
oğlu Balaqdan nəyin yaxşıdır? Gör o, İsraillə
heç çəkişdimi? Yaxud onlara qarşı heç
döyüşdümü? 26 Üç yüz il İsrail Xeşbon ilə
Aroerdə, bunların ətraf qəsəbələrində və
Arnon vadisinin boyunca yerləşən bütün
şəhərlərdə yaşadığı müddətdə niyə bu
torpaqları geri almadınız? 27 Mən sənə qarşı
günah etmədim. Lakin sən mənə qarşı
döyüşməklə mənə pislik edirsən. Qoy hakim
olan Rəbb bu gün İsrail övladları ilə Ammon
övladları arasında hökm etsin». 28 Lakin
Ammon padşahı İftahın ona göndərdiyi
sözlərə qulaq asmadı.

29 İftahın üzərinə Rəbbin ruhu endi. O,
Gileaddan və Menaşşedən keçdi, sonra
Gileaddakı Mispadan keçib Ammon
övladlarının üstünə getdi. 30 İftah Rəbbə əhd
edib dedi: «Əgər Ammon övladlarını,
həqiqətən, mənə təslim etsən, 31 o zaman
Ammon övladları ilə döyüşdən sağ-salamat
qayıdanda mənim evimin darvazasından
qarşıma birinci nə çıxarsa, Rəbbin olacaq və
onu yandırma qurbanı edəcəyəm». 32 İftah
Ammon övladları ilə döyüşə çıxdı. Rəbb də
Ammon övladlarını İftaha təslim etdi.
33 Aroerdən Minnitə çatana qədər iyirmi
şəhəri və Avel-Keramimə qədər Ammon
övladlarını çox böyük məğlubiyyətə uğratdı.
Onlar İsraillilərə tabe oldular.

34 İftah Mispaya, öz evinə qayıtdı. Budur,
İftahın qızı dəf çalıb oynayaraq onu
qarşılamağa çıxdı. Bu onun yeganə övladı idi,
ondan başqa nə oğlu, nə də qızı var idi. 35 O,
qızını görəndə paltarını cırıb dedi: «Vay,
qızım! Belimi əydin, qəddimi əyənlərdən biri
də sən oldun! Mən Rəbbə əhd etmişəm, artıq
sözümdən dönə bilmərəm». 36 Qızı ona dedi:
«Ata, sən Rəbbə əhd etmisən. Madam ki Rəbb
düşmənlərindən, Ammon övladlarından sənin
üçün qisas aldı, söz ağzından necə çıxıbsa,
mənə eləcə də et». 37 Sonra qız atasına dedi:
«Ancaq bu arzumu yerinə yetir: mənə iki ay
izin ver, qoy rəfiqələrimlə dağları gəzib-
dolanaraq öz nakam qızlığım üçün ağlayım».
38 Atası ona «yaxşı, gedə bilərsən» deyərək
ona iki ay müddətinə izin verdi. O da
rəfiqələri ilə bərabər gedib dağlarda öz nakam
qızlığına ağladı. 39 İki ay keçəndən sonra
atasının yanına qayıtdı və atası onun
barəsində etdiyi əhdi yerinə yetirdi. Qız ərə
getməmişdi. Bundan sonra İsraildə belə bir
adət oldu: 40 hər il İsrail qızları gedib Gileadlı
İftahın qızı üçün ildə dörd gün yas tutdular.

11:17 *– Say. 20:14-21*
11:18 *– Say. 21:4*
11:19-22 *– Say. 21:21-24*
11:25 *– Say. 22:1-6*
11:35 *– Say. 30:2*

İftahla Efrayimlilərin münaqişəsi

12 1 Efrayimlilər yığılaraq Safona
gedib İftaha dedilər: «Sən nəyə görə
Ammon övladları ilə döyüşə çıxıb bizi özünlə
getməyə çağırmadın? Buna görə biz səni də,
evini də yandıracağıq». 2 İftah onlara dedi:
«Mən və xalqım Ammon övladları ilə ağır
döyüşdə olan vaxt sizi köməyə çağırdım,
lakin siz gəlib məni onların əlindən
qurtarmadınız. 3 Mən də gördüm ki, siz məni
qurtarmırsınız, onda həyatımı təhlükəyə atıb
Ammon övladlarına qarşı özüm hücuma
keçdim və Rəbb onları mənə təslim etdi. Nə
üçün bu gün mənimlə davaya çıxmısınız?»
4 İftah bütün Gileadlıları toplayıb
Efrayimlilərlə döyüşdü və Gileadlılar
Efrayimliləri qırdılar, çünki Efrayimlilər belə
demişdilər: «Ey Efrayimlə Menaşşe arasında
yaşayan Gileadlılar, siz Efrayimdən qaçan
fərarilərsiniz!» 5 Gileadlılar Efrayimin
qarşısındakı İordan çayının keçidlərini
tutdular. Əgər qaçıb qurtulmaq istəyən
Efrayimlilərdən biri gəlib «qoy çayı keçim»
deyərdisə, Gileadlılar ondan «sən
Efrayimlisənmi?» deyə soruşardılar. O «xeyr»
desəydi, 6 o zaman ona «bir “şibbolet” de
görək» deyərdilər. O da kəlməni doğru
söyləyə bilməyib «sibbolet» deyərdi. Onda
Gileadlılar onu tutub İordan çayının
keçidlərində öldürərdi. Həmin dövrdə
Efrayimlilərdən qırx iki min nəfər qırıldı.
7 İftah altı il İsraildə hakimlik etdi. Sonra
Gileadlı İftah öldü və Gileadın bir şəhərində
dəfn olundu.

İvsan, Elon və Avdonun hakimliyi

8 Ondan sonra Bet-Lexemli İvsan İsraildə
hakimlik etdi. 9 Onun otuz oğlu və otuz qızı
var idi. Qızlarını başqa nəsillərə ərə vermiş,
oğullarına isə başqa nəsillərdən otuz gəlin
gətirmişdi. İvsan İsraildə yeddi il hakimlik
etdi. 10 Sonra İvsan öldü və Bet-Lexemdə dəfn
olundu.
11 Ondan sonra Zevulunlu Elon on il
İsraildə hakimlik etdi. 12 Zevulunlu Elon da
öldü və Zevulun torpağında, Ayyalonda dəfn
olundu.
13 Ondan sonra Piratonlu Hillel oğlu Avdon
İsraildə hakimlik etdi. 14 Onun yetmiş sıpaya
minən qırx oğlu ilə otuz nəvəsi var idi və o,
səkkiz il İsraildə hakimlik etdi. 15 Piratonlu
Hillel oğlu Avdon da öldü və Amaleqlilərin
dağlıq bölgəsindəki Efrayim torpağında –
Piratonda dəfn olundu.

Şimşonun doğulması

13 1 İsrail övladları yenə də Rəbbin
gözündə pis işlər etdilər. Rəbb onları
qırx il Filiştlilərə təslim etdi.
2 Dan qəbiləsindən Manoah adlı Soralı bir
adam var idi. Onun arvadı doğmurdu, sonsuz
idi. 3 Rəbbin mələyi bu qadına görünüb dedi:
«Bax indi sən sonsuzsan, doğmursan, amma
hamilə olub bir oğlan doğacaqsan. 4 İndidən
diqqətli ol: sən nə şərab, nə də başqa içkilər
içmə və dilinə heç bir haram şey dəyməsin.
5 Ona görə ki sən hamilə olub bir oğul
doğacaqsan və qoy onun başına ülgüc
dəyməsin. Çünki uşaq ana bətnindən Allaha
həsr olunmuş Nəziri[8] olacaq. O, İsraili
Filiştlilərin əlindən qurtarmağa başlayacaq».
6 Qadın gedib ərinə belə dedi: «Mənim
yanıma bir Allah adamı gəlmişdi. O, Allahın
mələyi görkəmində çox zəhmli idi. Buna görə
də onun haradan gəldiyini soruşmadım. Mənə
adını da bildirmədi. 7 Lakin dedi ki, sən
hamilə olub bir oğul doğacaqsan. İndidən sən
nə şərab, nə də başqa içkilər içmə və dilinə
heç bir haram şey dəyməsin, çünki uşaq ana
bətnindən ölən gününə qədər Allahın Nəzirisi
olacaq».
8 Manoah Rəbbə yalvarıb dedi: «Ya
Xudavənd, yalvarıram, göndərdiyin Allah
adamı qoy yanımıza yenə gəlsin və doğulacaq
uşaq barədə nə edəcəyimizi bizə öyrətsin».
9 Allah Manoahın səsini eşitdi. Qadın çöldə
oturanda Allahın mələyi yenə onun yanına
gəldi. Lakin qadının əri Manoah yanında
deyildi. 10 Qadın cəld qaçıb ərinə xəbər
verərək dedi: «Budur, ötən gün yanıma gələn
o adam yenə mənə göründü». 11 Manoah
durub arvadının arxasınca getdi və o adamın
yanına gəlib soruşdu: «Arvadımla söhbət edən
adam sənsənmi?» O «mənəm» dedi.
12 Manoah dedi: «Sənin sözlərin yerinə
yetəndə uşağın həyat tərzi və işi nə olacaq?»
13 Rəbbin mələyi Manoaha dedi: «Arvadın
ona tapşırdığım şeylərdən özünü qorusun.
14 Tənəkdən e’mal olunan şeylərdən heç nə
yeməsin. Nə şərab, nə də başqa içkilər içsin
və dilinə heç bir haram şey dəyməsin. Qoy
ona əmr etdiyim hər şeydən özünü qorusun».

---

[8] **13:5** *Nəziri* yə’ni *Allaha həsr olunan adam.* Bax: Say. 6:2.

[15] Manoah Rəbbin mələyinə dedi: «Rica
edirəm, bir ayaq saxla, sənin üçün bir oğlaq
kəsib yemək hazırlayaq». [16] Rəbbin mələyi
Manoaha dedi: «Məni burada saxlasan belə,
sənin çörəyindən yeməyəm. Əgər yandırma
qurbanı vermək istəyirsənsə, onu Rəbbə
təqdim et». Amma Manoah bilmirdi ki, bu,
Rəbbin mələyidir. [17] O, Rəbbin mələyinə dedi:
«Sənin adın nədir ki, sözlərin yerinə yetəndə
səni şərəfləndirək?» [18] Rəbbin mələyi ona dedi:
«Niyə adımı soruşursan? E'cazkar adım var».
[19] Manoah oğlağı və taxıl təqdimini götürüb
qaya üzərində Rəbbə təqdim etdi. Mələk də
Manoah ilə arvadının gözü önündə qeyri-adi
bir şey etdi. [20] Qurbangahın üstündən alov
göyə qalxanda Rəbbin mələyi də qurbangahın
alovu ilə bərabər göyə qalxdı. Manoahla
arvadı bunu görəndə ikisi də üzüstə yerə
döşəndi.
[21] Rəbbin mələyi bundan sonra Manoahla
arvadına bir daha görünmədi. Manoah o
zaman bildi ki, bu, Rəbbin mələyidir.
[22] Manoah arvadına dedi: «Biz mütləq
öləcəyik, çünki Allahı gördük». [23] Arvadı ona
dedi: «Əgər Rəbb bizi öldürmək istəsəydi,
bizdən yandırma qurbanı və taxıl təqdimi
qəbul etməzdi. Bu şeyləri bizə göstərməz və
indi eşitdiklərimizi deməzdi». [24] Beləliklə,
qadın bir oğul doğdu və adını Şimşon qoydu.
Uşaq böyüdükcə Rəbb ona xeyir-dua verdi.
[25] Sora ilə Eştaol arasında, Maxane-Danda
Rəbbin Ruhu onu idarə etməyə başladı.

Şimşon və Timnalı qadın

14 [1] Bir gün Şimşon Timnaya endi və
Timnada Filişt qızlarından bir qadın
gördü. [2] O, ata-anasının yanına qayıdıb dedi:
«Timnada Filişt qızlarının arasında bir qadın
görmüşəm, gedin, onu mənim üçün arvad
alın». [3] Atası ilə anası ona dedilər: «Məgər
qohumlarının qızları arasında, xalqımın
arasında bir qadın yoxdur ki, gedib özünə
sünnətsiz Filiştlilərdən arvad alırsan?»
Şimşon atasına dedi: «Mənim üçün onu alın,
çünki gözümə o xoş görünür». [4] Ata və anası
bilmirdi ki, bu istək Rəbdəndir. Ona görə ki
Rəbb Filiştlilərin hakimiyyətini devirmək
üçün fürsət axtarırdı. O dövrdə Filiştlilər
İsraillilərin üstündə hökmranlıq edirdi.
[5] Şimşon ata və anası ilə birlikdə Timnaya
endi. Onlar Timnanın üzüm bağlarına çatanda
qəflətən cavan bir aslan nə'rə çəkərək onun
qarşısına çıxdı. [6] Rəbbin Ruhu qüvvəsi ilə
Şimşonun üstünə endi. Onun əli boş idi,
amma cavan aslanı balaca oğlaq kimi
parçaladı. Ata-anasına isə heç nə bildirmədi.
[7] Sonra enib qadınla söhbət etdi və qadın
Şimşonun gözünə xoş göründü.

Şimşon və tapmaca

[8] Bir müddət keçəndən sonra Şimşon qadını
almaq məqsədi ilə geri qayıtdı. Aslanın leşinə
baxmaq üçün o öz yolundan döndü. Gördü ki,
aslanın leşinin üstündə arı beçəsi ilə bal var.
[9] O, ovucları ilə baldan götürdü və yeyə-yeyə
ata-anasının yanına gəldi. Baldan onlara da
verdi, lakin onlara bildirmədi ki, balı aslanın
leşinin üzərindən götürüb.
[10] Atası qadının evinə getdi və Şimşon
orada ziyafət qurdu, çünki o zamanlar
cavanlar belə edərdi. [11] Onu görən xalq
müşayiət üçün ona otuz nəfər sağdış-soldış
seçdi. [12] Şimşon onlara dedi: «İndi mən sizə
bir tapmaca deyəcəyəm. Əgər ziyafətin
yeddinci gününə qədər açmasını mənə desəniz,
mən sizə otuz kətan paltar və otuz bayram
libası verəcəyəm. [13] Yox, əgər tapmacanın
açmasını mənə deyə bilməsəniz, onda siz
mənə otuz kətan paltar və otuz bayram libası
verməlisiniz». Ona dedi: «Tapmacanı de, bir
ona qulaq asaq». [14] Şimşon onlara dedi:

«Yeyəndən bir yeməli şey çıxdı,
Güclüdən bir şirin şey çıxdı».

Üç gün ərzində onlar tapmacanı tapa
bilmədilər. [15] Dördüncü gün[9] olanda
Şimşonun arvadına dedilər: «Ərini başa sal ki,
bizə bu tapmacanın cavabını desin, yoxsa
sənin də, atanın da evini yandırarıq. Siz bizi
buraya soymağa çağırmısınız?» [16] Arvadı
Şimşonun qarşısında ağlayıb dedi: «Əslində
məndən zəhlən gedir, məni sevmirsən, ona
görə də xalqımın oğullarına dediyin
tapmacanın cavabını mənə açmırsan». Şimşon
ona dedi: «Bax heç atama və anama da bu
tapmacanın cavabını açmamışam. Sənəmi
açım?» [17] Yeddi gün ziyafət davam edə-edə
qadın onun qarşısında ağladı. Yeddinci gün
Şimşon tapmacanın açmasını arvadına dedi,
çünki qadın onu cana gətirmişdi. Qadın da
gedib tapmacanın cavabını öz xalqına söylədi.
[18] Şəhərin adamları yeddinci gün günəş
batmazdan əvvəl Şimşona dedilər:

---

[9] **14:15** *Dördüncü gün* – qədim yunan və süryani tərcümələrində belədir, ibrani mətnində isə *yeddinci gün.*

«Baldan şirini varmı?
Aslandan güclüsü varmı?»
Şimşon onlara dedi: «Əgər mənim düyəmlə kotan sürməsəydiniz, tapmacamı tapa bilməzdiniz».
19 Bundan sonra Rəbbin Ruhu qüvvə ilə onun üstünə endi. Şimşon Aşqelona gedib oradakılardan otuz nəfəri öldürərək onların mallarını talan edib tapmacanın açmasını deyənlərə bayram libası verdi. Sonra o, alovlu qəzəblə atasının evinə qalxdı.
20 Şimşonun arvadını isə Şimşonu müşayiət edən sağdışlarından birinə verdilər.

Şimşonun Filiştlilərdən qisas alması

15 1 Bir müddət keçəndən sonra, buğda biçini mövsümündə Şimşon bir oğlaq götürüb arvadına baş çəkməyə getdi və dedi: «Arvadımın yanına – gərdəyə girmək istəyirəm». Lakin qadının atası Şimşonu gərdəyə girməyə qoymadı.
2 Qızın atası dedi: «Elə bildim ki, sənin ondan, həqiqətən, zəhlən gedir, ona görə də arvadını sənin sağdışına ərə verdim. Bax onun kiçik bacısı var. O ondan da gözəl deyilmi? Rica edirəm, qoy onun yerinə bu sənin olsun».
3 Şimşon onlara dedi: «Bu dəfə Filiştlilərə pislik etsəm, heç təqsirkar olmaram».
4 Şimşon gedib üç yüz tülkü tutdu və məş’əllər götürdü. Tülküləri cüt-cüt quyruq-quyruğa bağladı və quyruqların arasına bir məş’əl qoydu.
5 Məş’əlləri yandırıb tülküləri Filiştlilərin əkinlərinə buraxdı və bununla da taxıl dərzlərinə, əkinlərə, üzümlüklərə, zeytunluqlara od vurdu.
6 Filiştlilər bir-birindən soruşdular: «Görəsən bunu kim edib?» Kimsə dedi ki, bunu Timnalının kürəkəni Şimşon edib, çünki qayınatası götürüb onun arvadını sağdışına ərə verib. Filiştlilər çıxıb o qadınla atasına od vurub yandırdılar.
7 Şimşon onlara dedi: «İndi ki siz belə etdiniz, mütləq sizdən qisasımı almamış əl çəkməyəcəyəm».
8 Şimşon onlara amansızca hücum edərək çoxunun belini qırdı. Özü isə Etam qayasının oyuğuna enib orada qaldı.
9 Filiştlilər çıxıb Yəhudada ordugah qurdular və Lexidə yayıldılar.
10 Yəhuda adamları dedi: «Nə üçün bizə qarşı çıxmısınız?» Onlar dedilər: «Biz gəlmişik ki, Şimşonun əl-qolunu bağlayaq və bizim başımıza gətirdiyini onun başına gətirək».
11 Yəhudadan üç min nəfər Etam qayasının oyuğuna enib Şimşona dedi: «Bilmirsən Filiştlilər bizim üzərimizdə hakimdir? Bu nə işdir başımıza gətirdin?» Şimşon onlara dedi: «Onların mənə elədiklərini onların başına gətirmişəm».
12 Yəhudalılar ona dedi: «Biz sənin əl-qolunu bağlayıb Filiştlilərə təslim etməyə gəlmişik». Şimşon onlara dedi: «And için ki, məni öldürməyəcəksiniz».
13 Yəhudalılar söz verdilər: «Yox, biz ancaq səni möhkəm bağlayıb onlara təslim edəcəyik və səni əsla öldürmərik». Sonra onu iki təzə iplə sarıdılar və qayadan çıxartdılar.
14 Şimşon Lexiyə gələndə Filiştlilər onu bağıra-bağıra qarşıladılar və elə o anda Rəbbin Ruhu qüvvə ilə Şimşonun üstünə endi. Qollarına bağlanan ip alışıb yanan kətan kimi qırılıb yerə töküldü.
15 O, yerdə bir eşşəyin saf çənə sümüyünü tapdı. Əl ataraq sümüyü götürüb onunla min nəfər kişini qırdı.
16 Sonra Şimşon belə dedi:
«Eşşəyin çənə sümüyü ilə bir-iki qalaq yaratdım.
Eşşəyin çənə sümüyü ilə min nəfəri qırıb-çatdım».
17 Şimşon bu sözləri söyləyib qurtarandan sonra eşşəyin çənə sümüyünü tulladı. Ona görə də o yerə Ramat-Lexi[10] deyilir.
18 Bundan sonra Şimşon bərk susadı və Rəbbə fəryad edib dedi: «Sən quluna bu böyük qələbəni verdin, amma indi mən susuzluqdan ölüb sünnətsizlərin əlinə düşümmü?»
19 Onda Rəbb Lexidə çuxur yarıb su axıtdı. Şimşon su içəndə cana gəlib ruhlandı. Buna görə bu çeşmənin adı En-Haqqore[11] qoyuldu və bu bulaq bu günə qədər Lexidədir.
20 Filiştlilərin hökmranlığı dövründə Şimşon İsraildə iyirmi il hakimlik etdi.

Şimşon və Delila

16 1 Şimşon Qəzzəyə getdi və orada bir fahişə görüb evinə girdi.
2 Qəzzəlilərə xəbər çatdı ki, Şimşon buraya gəlib. Qəzzəlilər evi mühasirəyə aldılar. «Dan yeri ağarana qədər onu öldürərik» deyərək bütün gecəni şəhərin darvazasında pusquda durub onu gözlədilər.
3 Şimşon gecəyarısına qədər yatdı, sonra ayağa qalxdı. O gəlib şəhər darvazasının hər iki dirəyindən tutaraq cəftə

---

[10] **15:17** *Ramat-Lexi* – ibrani dilində *çənə sümüyü təpəsi.*
[11] **15:19** *En-Haqqore* – ibrani dilində *fəryad edənin çeşməsi.*

qarışıq darvazanı çiyninə qoydu və Xevronun
qarşısındakı dağın təpəsinə çıxartdı.
4 Bundan bir qədər sonra Şimşon Soreq
vadisində Delila adlı bir qadına vuruldu.
5 Filiştlilərin ağaları o qadının yanına gəlib
dedilər: «Şimşonu dilə tutub öyrən, gör onda
bu qədər güc haradandır? Onu özümüzə tabe
etmək üçün necə gücdən salıb bağlaya bilərik?
Bundan ötrü hər birimiz sənə min yüz şekel
gümüş verərik».
6 Delila Şimşona dedi: «Rica edirəm,
səndəki bu böyük qüvvənin haradan olduğunu
mənə söylə. Səni necə ram etmək və
bağlamaq olar?» 7 Şimşon ona dedi: «Əgər
məni yeddi kaman yayı düzəldilən qurumamış,
təzə iplə bağlasalar, o zaman gücdən düşüb
adi adam kimi oluram». 8 Filiştlilərin ağaları
qadının yanına yeddi qurumamış, təzə ip
gətirdilər və Delila bunlarla Şimşonu bağladı.
9 İç otaqda qadının pusquda duran adamları
var idi. Qadın Şimşona dedi: «Filiştlilər sənin
üstünə gəldilər, ey Şimşon!» Şimşon isə
qollarındakı ipləri oda toxunub qırılan kətan
lifi kimi qırdı və gücünün sirri bilinmədi.
10 Delila Şimşona dedi: «Bax məni lağa
qoyub yalan demişdin. Rica edirəm, indi
mənə bildir, səni hansı iplə bağlamaq olar?»
11 Şimşon dedi: «Əgər heç işlədilməmiş təzə
iplərlə məni yaxşıca bağlasalar, o zaman
gücdən düşüb adi adam kimi oluram».
12 Delila yeni iplər götürüb onlarla Şimşonu
bağlayıb dedi: «Filiştlilər sənin üstünə
gəldilər, ey Şimşon!» Pusquda duranlar iç
otaqda qalmışdı. O isə qollarındakı iplərin
sarığını sap kimi qırdı.
13 Delila Şimşona dedi: «Bəsdir, indiyə
qədər məni lağa qoyub yalan dedin. İndi isə
bir başa sal görüm, səni nə ilə bağlamaq
olar?» Şimşon dedi: «Saçımın yeddi
hörüyünü toxucu dəzgahındakı parça ilə
toxusan». 14 Sonra Delila onun saçının yeddi
hörüyünü payaya bərkitdi və onu səslədi:
«Filiştlilər sənin üstünə gəldilər, ey Şimşon!»
O yuxudan oyandı və toxucu dəzgahının
payasını parça ilə qopardı.
15 Delila dedi: «Ürəyində mənə e'tibarın
yox ikən necə "səni sevirəm" deyirsən?
Bununla üçüncü dəfədir ki, məni lağa
qoyursan və bu böyük qüvvənin səndə
haradan olduğunu mənə bildirmirsən».
16 Qadının bu sözlərindən, hər gün ona əziyyət
və başağrısı verməsindən Şimşonun canı
boğazına yığıldı. 17 Ona görə də ürəyinin
sirrini qadına açdı: «Mənim başıma ülgüc
dəyməmişdi, çünki mən ana bətnindən
Allahın Nəzirisiyəm. Əgər başım qırxılsa, o
zaman bu qüvvə məndən çıxar və gücdən
düşüb adi adam kimi olaram».

Şimşonun ölümü

18 Delila Şimşonun ürəyinin sirrini ona
açdığını görəndə Filiştlilərin ağalarına xəbər
göndərib onları çağırdı və dedi: «Bu dəfə də
buraya gəlin, çünki o, ürəyindəki sirri mənə
açdı». Filiştlilərin ağaları əllərində gümüş
gətirərək Delilanın yanına gəldilər. 19 Delila
dizləri üstündə Şimşonu yuxuya verdi. Sonra
adam çağırıb onun saçının yeddi hörüyünü
qırxdırdı və bununla onu gücdən saldı.
Şimşonun gücü get-gedə yox oldu. 20 Delila
yenə dedi: «Filiştlilər sənin üstünə gəldilər, ey
Şimşon!» Şimşon yuxudan oyanıb düşündü:
«Başqa vaxtlarda olduğu kimi bu dəfə də
onların əlindən sıçrayıb çıxaram». Lakin
bilmirdi ki, Rəbb ondan ayrılıb. 21 Filiştlilər
onu yaxalayıb gözlərini çıxartdılar. Onu
Qəzzəyə endirib tunc zəncirlərlə bağladılar. O,
zindanda dəyirman daşı çəkirdi. 22 Lakin
Şimşonun qırxılmış saçı yenidən bitməyə
başladı.
23 Filiştlilərin ağaları öz allahları Daqona
böyük qurban kəsmək və şənlik etmək üçün
yığılıb dedilər: «Allahımız düşmənimiz
Şimşonu bizə təslim etdi». 24 Xalq Şimşonu
görəndə öz allahlarına həmdlər etdi və dedi:
«Ölkəmizə ziyan vurub bizdən bir çoxlarını
öldürən düşmənimizi bizə öz allahımız təslim
etdi». 25 Onların kefi kökələndə dedilər:
«Şimşonu bura gətirin, qoy bizi əyləndirsin».
Onlar Şimşonu zindandan çağırtdırdılar və
Şimşon onların qarşısında oynadı. Onu
dirəklər arasında dayandırdılar. 26 Şimşon
əlindən tutan gəncə dedi: «Nə olar, məni
burax, mə'bədin damını saxlayan dirəklərə
toxunum və onlara söykənim». 27 Mə'bəd kişi
və qadınlarla dolu idi. Filiştlilərin bütün
ağaları da orada idi. Şimşonun oynamasına
tamaşa edən üç minə qədər kişi və qadın isə
damın üstündə idi.
28 Şimşon Rəbbə fəryad edib dedi: «Ey
Xudavənd Rəbb, yalvarıram, məni yada sal.
Yalvarıram, ay Allah, mənə ancaq bu dəfəlik
qüvvət ver ki, bu Filiştlilərdən iki gözüm
üçün bir zərbə ilə qisas alım». 29 Şimşon
əllərini mə'bədin damını saxlayan iki orta

dirəyə uzatdı. Sağ əli ilə bir, sol əli ilə isə o
biri dirəkdən yapışdı. 30 Şimşon «qoy mən də
Filiştlilərlə bir ölüm» dedi. Sonra var gücü ilə
əyilərək dirəkləri itələyib mə'bədin damını
oradakı bütün ağaların və xalqın üzərinə saldı.
Beləliklə, Şimşon öləndə həyatı boyu
öldürdüyü adamlardan daha çox adam qırdı.
31 Onun qardaşları, atasının bütün külfəti
mə'bədə endilər və Şimşonun meyitini oradan
çıxarıb apardılar. Onu Sora ilə Eştaol arasında
atası Manoahın məqbərəsində dəfn etdilər.
Şimşon İsraildə iyirmi il hakimlik etmişdi.

Mikeyanın ev bütləri

17 1 Efrayimin dağlıq bölgəsindən olan
Mikeya adlı bir adam var idi. 2 O,
anasına belə dedi: «Səndən oğurlanan min
yüz şekel gümüşdən ötrü lə'nət etdin və bunu
mənə eşitdirdin. Budur, o gümüş məndədir,
onu mən götürmüşəm». Anası ona dedi:
«Oğlum, qoy Rəbb sənə xeyir-dua versin».
3 O, min yüz şekel gümüşü anasına qaytardı.
Anası ona dedi: «Bu gümüşün hamısını Rəbb
üçün təqdis edirəm. Qoy oğlum ondan bir
oyma və bir tökmə büt düzəltsin. İndi bu
gümüşü sənə qaytarıram». 4 Gümüşü anasına
geri qaytararkən anası iki yüz şekel gümüş
götürüb zərgərə verdi. Ondan bir oyma və bir
tökmə büt düzəltdirdi. Bu bütləri Mikeyanın
evinə qoydular. 5 Mikeyanın ibadətgahı var idi.
O bir efod və ev bütləri düzəldib oğullarından
birini özünə kahin tə'yin etdi. 6 O dövrdə
İsraildə padşah yox idi, hərə öz gözündə
doğru görünən işi edirdi.

7 Yəhudanın Bet-Lexem şəhərindən olan bir
Yəhudalının ailəsində yaşayan gənc Levili var
idi. 8 Həmin adam yaşamağa bir yer tapmaq
üçün Yəhudanın Bet-Lexem şəhərindən çıxdı.
Səfərə çıxarkən Efrayimin dağlıq bölgəsinə –
Mikeyanın evinə gəldi. 9 Mikeya ona dedi:
«Haradan gəlirsən?» O, Mikeyaya dedi: «Mən
Yəhudanın Bet-Lexem şəhərindən gələn bir
Leviliyəm, bir yer tapıb yaşamaq istəyirəm».
10 Mikeya ona dedi: «Mənimlə qal, mənə ata
və kahin ol. Mən də sənə ildə on şekel gümüş,
bir dəst paltar və yeməyini verərəm». Levili
onunla getdi. 11 O, Mikeya ilə qalmağa razı
oldu və bu gənc ona bir oğul kimi oldu.
12 Mikeya Levilini özünə kahin tə'yin etdi və
bu gənc onun evində yaşadı. 13 Mikeya dedi:
«İndi bilirəm ki, Rəbb mənə yaxşılıq edəcək,
çünki bir Levili kahinim var».

Mikeyanın evinin qarət edilməsi

18 1 O dövrdə İsraildə padşah yox idi.
Elə həmin dövrdə Dan qəbiləsi
yaşamaq üçün özlərinə irsi torpaq axtarırdı,
çünki o günə qədər İsrail qəbilələri arasında
onlara irs olaraq torpaq düşməmişdi. 2 Dan
övladları ölkəni axtarıb aramaq üçün Sora və
Eştaol şəhərlərindən olan bütün nəsillərindən
beş nəfər igid adamı kəşfiyyata göndərdilər və
onlara dedilər: «Gedin, ölkəni axtarın». Onlar
Efrayimin dağlıq bölgəsinə – Mikeyanın
evinə gəldilər və orada gecələdilər. 3 Hələ
Mikeyanın evi yanında ikən gənc Levilinin
səsini tanıdılar və evə tərəf dönüb ondan
soruşdular: «Buraya səni kim gətirib? Burada
nə edirsən? Sənin burada nə işin var?» 4 Levili
onlara dedi: «Mikeya mənim üçün belə-belə
işlər gördü. O məni muzdla tutdu və mən də
onun kahini oldum». 5 Danlılar ona dedilər:
«Rica edirik, Allaha müraciət et. Qoy biz
getdiyimiz bu yolun necə uğurlu olacağını
öyrənək». 6 Kahin onlara dedi: «Salamat gedin,
getdiyiniz bu yol Rəbbə xoşdur».

7 Bu beş igid gedib Layişə çatdı və gördü ki,
orada yaşayan xalq qayğısızdır. Sidonlular
kimi dinc və rahat yaşayırlar. Bu bölgədə
onlara hökm edib əziyyət verən heç kim yox
idi. Onlar Sidonlulardan uzaqda olub başqa
heç kəslə əlaqələri yox idi. 8 İgidlər Sora və
Eştaol şəhərlərinə, öz xalqının yanına
qayıdanda xalq onlara dedi: «Nə öyrənə
bildiniz?» 9 İgidlər onlara dedilər: «Qalxın,
Sidonlulara hücum edək, çünki onların
torpağını gördük, çox yaxşıdır. Niyə boş
dayanmısınız? Tərəddüd etməyin, gedib
torpağı alın! 10 Oraya çatanda qayğısız bir xalq
görəcəksiniz. Allahın sizə verdiyi bu torpaq
çox genişdir. Ora elə torpaqdır ki, heç nəyə
ehtiyacları yoxdur».

11 Dan nəslindən altı yüz kişi silahlanaraq
Sora və Eştaoldan yola düşdülər. 12 Yəhudaya
qalxıb Qiryat-Yearimdə gecələdilər. Buna
görə də o yer bu günə qədər Maxane-Dan[12]
adlanır. O yer Qiryat-Yearimin qərbində
yerləşir. 13 Oradan Efrayimin dağlıq bölgəsinə
keçdilər və Mikeyanın evinə gəldilər.

14 Layiş diyarını axtarmaq üçün gedən beş
nəfər kişi öz xalqına sual verdi: «Bu evlərdə

***17:6** – Hak. 21:25*

[12] **18:12** *Maxane-Dan* – ibrani dilində *Dan ordugahı.*

efod, ev bütləri, həm də oyma və tökmə
bütlərin olduğunu bilirsinizmi? Onda görün
nə edirsiniz, bu barədə bir qərara gəlin».
15 Onlar oraya burulub, o gənc Levilinin
qaldığı Mikeyanın evinə gələrək onun hal-
əhvalını xəbər aldılar. 16 Dan övladlarından
döyüş üçün silahlanmış altı yüz nəfər onun
darvazasının girişində dayandı. 17 Ölkəni
axtarmağa gedən həmin o beş igid evə girib
oyma bütü, efodla ev bütlərini və tökmə bütü
götürdülər. Kahin və silahlanmış altı yüz
nəfər isə darvazanın girişində dayanmışdı.
18 Onlar Mikeyanın evinə girib oyma bütü,
efodla ev bütlərini və tökmə bütü götürdükləri
zaman kahin onlardan soruşdu: «Nə
edirsiniz?» 19 Onda dedilər: «Sus, əlinlə ağzını
yum və dur bizimlə gedək, bizə ata və kahin
ol. Sənin üçün bir adama kahin olmaq
yaxşıdır, yoxsa bir İsrail qəbiləsinə, bir
nəslə?» 20 Kahinin könlü şad oldu, efodla ev
bütlərini və oyma bütü götürüb xalq ilə
bərabər getdi.

21 Onlar öz külfətlərini, heyvanları və ev
əşyalarını qabaqlarına qatıb yola düşdülər.
22 Mikeyanın evindən uzaqlaşanda Mikeyanın
qonşuları toplaşaraq Dan övladlarına çatdılar.
23 Onlar Dan övladlarını səslədi. Dan övladları
üzlərini Mikeyaya tutub dedi: «Sənə nə olub
ki, bunları bura yığmısan?» 24 Mikeya onlara
dedi: «Düzəltdiyim allahları və kahini götürüb
getdiniz, bəs mənə nə qaldı? Hələ bir
soruşursunuz ki, sənə nə olub?» 25 Dan
övladları ona dedilər: «Səsin aramızda
eşidilməsin, yoxsa qəzəbindən odlanan
adamlarımız sənin üstünə düşər, həm öz
həyatını, həm də evindəkilərin həyatını
itirərsən». 26 Dan övladları yollarına davam
etdilər. Mikeya bu adamların ondan güclü
olduğunu görüb evinə qayıtdı.

27 Dan övladları Mikeyanın düzəltdiyi
şeyləri və onun kahinini götürüb Layişə, dinc
və rahat bir xalqa hücum etdi. Əhalisini
qılıncdan keçirib şəhərə od vurdular. 28 Onları
qurtaran olmadı, çünki Layiş Sidondan
uzaqda idi. Bu xalqın başqa heç kəslə əlaqəsi
yox idi. Bu şəhər Bet-Rexovun yanında olan
bir vadidə yerləşir. Danlılar bu şəhəri bərpa
edib orada yaşadılar. 29 Onlar İsraildən törənən
öz ataları Danın xatirinə bu şəhərin adını Dan
qoydular. Amma əvvəlcə şəhərin adı Layiş idi.
30 Dan övladları orada oyma bütü qurdular və
əhali əsirliyə düşən günə qədər Musa oğlu[13]
Gerşom oğlu Yonatan özü və oğulları Dan
qəbiləsinə kahin oldu. 31 Allahın ibadətgahı
Şiloda olarkən bütün bu dövrdə Danlılar
Mikeyanın düzəltdiyi oyma bütə sitayiş
edirdilər.

Giveada baş verən dəhşətli hadisə

19 1 İsraildə padşah olmayan dövrdə
Efrayimin dağlıq bölgəsinin ucqar bir
hissəsində bir Levili yaşayırdı. O, Yəhudanın
Bet-Lexem şəhərindən özü üçün bir cariyə
almışdı. 2 Bu cariyə ona qarşı zina etdi və
ondan ayrılıb atasının evinə, Yəhudanın Bet-
Lexem şəhərinə qayıdaraq orada dörd ay qaldı.
3 Əri cariyənin könlünü alıb geri qaytarmaq
üçün onun dalınca getdi. O özü ilə nökərini və
bir cüt eşşək götürdü. Cariyə ərini ata evinə
apardı və atası kişini görəndə onu sevinclə
qarşıladı. 4 Bu kişinin qayınatası – gənc
qadının atası onu evində qonaq saxladı. Kişi
onlarda üç gün qaldı və onlar yeyib-içib orada
gecələdilər. 5 Dördüncü gün sübh tezdən
durdular. Kişi getməyə hazırlaşanda gənc
qadının atası kürəkəninə dedi: «Bir loğma
çörək ye ki, ürəyində taqət olsun, ondan sonra
gedərsiniz». 6 Onlar oturdular və ikisi də
birlikdə yeyib-içdilər. Sonra gənc qadının
atası bu kişiyə dedi: «Rica edirəm, bu gecəni
də bizimlə qal, qoy ürəyin şad olsun». 7 Kişi
isə yola düşmək üçün ayağa qalxdı, lakin
qayınatası tə’kidlə onun qalmasını istədiyinə
görə o gecəni orada keçirdi. 8 Beşinci gün kişi
geri qayıtmaq üçün sübh tezdən qalxanda
gənc qadının atası ona dedi: «Rica edirəm, bir
az yemək ye ki, ürəyində taqət olsun.
Günortadan sonraya qədər ləngisəniz, nə
olar?» Onlar ikisi də birlikdə yedilər və içdilər.
9 Kişi cariyəsi və nökəri ilə getmək üçün
ayağa qalxanda qayınatası – gənc qadının
atası ona dedi: «Bax gün günortanı keçib,
axşama çatır. Rica edirəm, bu gecəni də
burada qal, qoy ürəyin şad olsun. Sabah səhər
tezdən durub evinizə qayıdarsınız».

10 Lakin bu kişi gecəni onunla qalmaq
istəməyərək ayağa qalxıb yola düşdü. O,
Yevus, yə’ni indiki Yerusəlim şəhərinin
qarşısına gəlib çıxdı. Onun palanlı iki eşşəyi
var idi, cariyəsi də yanında idi. 11 Onlar
Yevusa yaxınlaşanda artıq gün batmaqda idi.

---

[13] **18:30** *Musa oğlu* – ibrani dilində *Menaşşe oğlu* kimi də oxunur.

Nökəri ağasına dedi: «Rica edirəm, gəl
Yevusluların bu şəhərinə girək və burada
gecələyək». 12 Ağası ona dedi: «Yox, İsrail
övladlarından olmayan yadellilərin şəhərinə
girməyək, Giveaya gedək». 13 Sonra ağası
nökərinə dedi: «Gəl çalışaq Giveaya ya da ki
Ramaya çataq. Onların birində gecələyək».
14 Onlar oradan keçib getdilər. Binyaminin
Givea şəhərinə yaxınlaşarkən artıq günəş
batmışdı. 15 Gecəni Giveada keçirmək üçün
oranın yoluna döndülər. Kişi şəhərə girib
meydanda oturdu, amma onları gecələmək
üçün evinə aparan kimsə yox idi.

16 Bu zaman axşam bir qoca tarladan –
işdən evə qayıdırdı. O, Efrayimin dağlıq
bölgəsindən idi, amma Giveada yaşayırdı.
Oranın sakinləri isə Binyaminlilərdən ibarət
idi. 17 Bu qoca başını qaldırıb şəhərin
meydanındakı yolçunu görüb dedi: «Haradan
gəlib, hara gedirsən?» 18 Kişi ona dedi: «Biz
Yəhudanın Bet-Lexem şəhərindən Efrayimin
dağlıq bölgəsinin ucqar bir hissəsinə gedirik.
Mən oralıyam. Yəhudanın Bet-Lexem
şəhərinə getmişdim, indi isə Rəbbin evinə
qayıdıram, amma məni evinə aparan yoxdur.
19 Halbuki eşşəklərimizin samanı da var, yemi
də var. Mənim, qaravaşımın və yanımdakı
nökərin çörəyi və şərabı var, heç nəyə
ehtiyacımız yoxdur». 20 Qoca dedi: «Canın sağ
olsun! Təki mənim üzərimə sənin ehtiyacların
düşsün, ancaq meydanda gecələmə». 21 Onu
götürüb evinə gətirdi və eşşəklərinə yem verdi.
Hamı ayaqlarını yuyandan sonra yeyib-içdilər.

22 Onlar könüllərini şad edərkən, budur,
şəhər sakinlərindən bir dəstə yaramaz adam
evi əhatəyə alıb qapını döydü. Bu adamlar ev
sahibi qocaya dedi: «Evinə gələn kişini bayıra
çıxar, onunla cinsi əlaqədə olaq». 23 Ev sahibi
bayıra çıxıb onlara dedi: «Yox, soydaşlarım,
yalvarıram pislik etməyin. Madam ki bu adam
mənim evimə gəlib, bu alçaqlığı etməyin.
24 Bax mənim evdə ərə getməmiş qızım və o
kişinin cariyəsi var. Qoy onları bura çıxarım,
bu biabırçılığı onlarla edin, onlarla gözünüzə
xoş görünəni edin, lakin bu kişi ilə belə
alçaqlıq etməyin». 25 Lakin bu adamlar ona
qulaq asmaq istəmədilər. Ona görə də Levili
cariyəsinin qolundan tutub bayıra – onların
yanına çıxardı. Onlar onunla cinsi
münasibətdə olub bütün gecəni səhərəcən pis
işlər gördülər. Dan yeri sökülləndə isə qadını
buraxdılar. 26 Qadın gün ağaranda ağasının
qaldığı yerə – qocanın evinə qayıdıb
darvazanın yanında yerə sərildi və hava
açılana qədər orada qaldı.

27 Ağası səhər qalxıb evin qapılarını açdı və
yoluna davam etmək üçün çıxanda cariyəsini
evin darvazasında əlləri astanada yerə sərilmiş
gördü. 28 Kişi qadına dedi: «Dur, gedək».
Lakin ondan heç bir cavab gəlmədi. Sonra
kişi cariyəsini eşşəyin üstünə qoyub öz
şəhərinə yola düşdü. 29 O, evinə çatanda bir
bıçaq götürüb cariyəsinin cəsədini hissə-hissə
on iki parçaya böldü. O doğradığı hissələri
bütün İsrail ərazisinə göndərdi. 30 Bu hissələri
görən hər kəs belə dedi: «İsrail övladları
Misirdən çıxandan bu günədək belə bir hadisə
olmamışdır və görünməmişdir. Bu barədə
düşünün, məsləhətləşib bir qərar verin».

İsraillilərlə Binyaminlilər arasında olan qardaş qırğını

20 1 Bütün İsrail övladları – Dandan
Beer-Şevaya qədər ərazidən və Gilead
torpağından Mispaya çıxdılar. İcma bir nəfər
kimi Rəbbin önündə toplandı. 2 Bütün xalqın,
bütün İsrail qəbilələrinin başçıları Allahın
xalqının toplantısında öz yerlərini tutdular.
Orada qılınc daşıyan dörd yüz min piyada var
idi.

3 Binyamin övladları İsrail övladlarının
Mispaya çıxdıqlarını eşitdi. Orada İsrail
övladları dedilər: «Danışın görək, bu pis
hadisə necə baş verdi?» 4 Öldürülən qadının
əri olan Levili onlara cavab verdi: «Mənimlə
cariyəm gecələmək üçün Binyaminin Givea
şəhərinə daxil olduq. 5 Givea kişiləri mənə
qarşı qalxdılar və mənim gecələdiyim evi
mühasirəyə aldılar, məni öldürmək istədilər
və cariyəmi zorladılar. Bunun nəticəsində
qadın öldü. 6 Mən də cariyəmi götürüb parça-
parça doğrayaraq hər hissəsini İsrailin irs
torpaqlarının bütün bölgələrinə göndərdim,
çünki İsraildə pozğunçuluq və alçaqlıq edilib.
7 Ey İsrail övladları! Baxın hamınız burada öz
fikir və məsləhətinizi verin».

8 Bütün xalq bir nəfər kimi ayağa qalxıb
dedi: «Bizdən heç kim çadırına getməyəcək
və heç kim evinə qayıtmayacaq. 9 İndi belə bir
iş görməliyik: püşk atıb Giveaya hücum
edəcəyik. 10 Orduya azuqə gətirmək üçün
İsrailin bütün qəbilələrinin hər yüz nəfərdən
onunu, min nəfərindən yüzünü, on min
nəfərindən minini götürəcəyik ki, Binyaminin

Givea şəhərinə gedib çatanda İsraildə etdikləri
alçaq işlərin hamısının əvəzini onlara edə
bilsinlər». 11 Bütün İsraillilər bir nəfər kimi
birləşib o şəhərə qarşı toplandılar.

12 İsrail qəbilələri Binyamin qəbiləsinin
torpaqlarının hər tərəfinə qasidlər göndərib
dedi: «Bu nə pislikdir, sizin aranızdan çıxıb?
13 İndi Giveada olan o yaramaz adamları bizə
verin, onları öldürək və bununla İsraildən bu
pisliyi təmizləyək». Lakin Binyamin övladları
soydaşları olan İsrail övladlarının sözünə
qulaq asmaq istəmədilər. 14 İsrail övladları ilə
döyüşə çıxmaq üçün Binyamin övladları öz
şəhərlərindən Giveaya toplandılar. 15 Həmin
gün şəhərlərdən gələn Binyamin övladları
Givea əhalisindən yığılmış yeddi yüz seçmə
adamdan savayı, qılınc daşıyan iyirmi altı min
kişi də yığdılar. 16 Bütün bu xalqın arasında
solaxay olan yeddi yüz seçmə adam var idi ki,
hər biri sərrast sapand atıb daşla başda olan
bir tükü belə, vura bilirdi və atdıqları boşa
çıxmırdı.

17 Binyaminlilərdən başqa, İsraillilərdən
qılınc daşıyan dörd yüz iyirmi kişini saydılar
ki, bunların da hamısı döyüşçü idi. 18 İsrail
övladları Bet-Elə çıxdılar və Allaha müraciət
edib dedilər: «Binyamin övladlarına qarşı biz
tərəfdən əvvəlcə kim döyüşə çıxacaq?» Rəbb
dedi: «Əvvəlcə Yəhuda qəbiləsi çıxacaq».

19 İsrail övladları səhər tezdən qalxıb
Giveaya qarşı ordugah qurdular. 20 İsraillilər
Binyaminlilərlə döyüşə çıxıb Giveada onlara
qarşı düzüldülər. 21 Binyamin övladları
Giveadan çıxdılar və o gün İsraillilərdən
iyirmi iki min kişini vurub yerə sərdilər.
22 Lakin İsrail ordusu cəsarətə gəlib əvvəlki
gün düzüldükləri yerdə yenə də döyüşə
düzüldü. 23 İsrail övladları Bet-Elə çıxıb
Rəbbin önündə axşama qədər ağladılar və
Rəbbə müraciət edib dedilər: «Soydaşımız
olan Binyamin övladları ilə yenə döyüşə
girişəkmi?» Rəbb onlara dedi: «Onların
qarşısına çıxın».

24 İkinci gün İsrail övladları Binyamin
övladlarına yaxınlaşdılar. 25 Həmin gün də
Binyaminlilər onların qarşısına çıxaraq İsrail
övladlarından bu dəfə on səkkiz min kişini
vurub yerə sərdi. Bunların hamısı qılınc
daşıyan adamlar idi. 26 Bütün İsrail övladları,
bütün ordu Bet-Elə çıxıb ağladı. Orada
Rəbbin önündə qalıb axşama qədər oruc
tutdular. Rəbbin hüzurunda yandırma və
ünsiyyət qurbanları təqdim etdilər. 27 İsrail
övladları Rəbbə müraciət etdilər, çünki
Allahın Əhd sandığı o günlər orada idi.
28 Harun oğlu Eleazar oğlu Pinxas o dövrdə
sandığın önündə dururdu. Onlar Rəbbə
dedilər: «Soydaşlarımız olan Binyamin
övladlarına qarşı bir daha döyüşə çıxaqmı,
yoxsa bu işdən əl çəkək?» Rəbb dedi: «Çıxın,
çünki sabah onları sizə təslim edəcəyəm».

29 İsraillilər pusquda duranları Giveanın
ətrafında yerləşdirdilər. 30 Üçüncü gün yenə
İsrail övladları Binyamin övladlarına qarşı
çıxdılar və əvvəlki kimi Giveaya qarşı
düzüldülər. 31 Binyamin övladları da bu xalqa
qarşı çıxdılar və şəhərdən kənara çəkildilər.
Əvvəlki kimi onlar İsraillilləri qırmağa
başladılar. Bet-Elə və Giveaya gedən əsas
yollarda otuz nəfər İsrailli qırıldı. 32 Binyamin
övladları dedilər: «Əvvəlki kimi onlar yenə də
qarşımızda məğlub olur». İsrail övladları isə
dedilər: «Qaçaq, onları şəhərdən uzağa əsas
yollara çıxardaq». 33 Bütün İsraillilər
yerlərindən qalxıb Baal-Tamarda düzüldülər.
Birdən-birə Givea yaxınlığında pusquda
duran İsraillilər də yerlərindən çıxdılar.
34 Bütün İsraildən seçilmiş on min kişi
Giveaya ön cəbhədən hücum etdi. Döyüş
şiddətli idi. Amma Binyaminlilər müsibətlə
qarşılaşdıqlarını bilmədilər. 35 Rəbb İsrailin
önündə Binyaminliləri darmadağın etdi.
Həmin gün İsrail övladları Binyaminlilərdən
iyirmi beş min yüz kişini həlak etdi. Bunların
hamısı qılınc gəzdirən adamlar idi.

36 Binyamin övladları gördülər ki, məğlub
oldular. Belə oldu ki, İsraillilər Giveaya qarşı
qurduqları pusquda duranlara güvəndiklərinə
görə Binyaminlilərə meydan vermişdilər.
37 Pusquda duran adamlar cəld tərpənib
Giveaya hücum etdilər və ətrafa yayılaraq
bütün şəhəri qılıncdan keçirtdilər. 38 Şəhərdən
qalxan böyük tüstü İsraillilərlə pusquda
duranlar arasında tə'yin olunmuş işarə idi.
39 Bu işarəyə görə döyüş meydanındakı
İsraillilər dönüb Binyaminlilərin üzərinə
getməli idi. Binyaminlilər İsraillilləri qırmağa
başladılar və otuz nəfərə qədər adamı
öldürdülər. Ona görə də belə dedilər: «Yəqin
əvvəlki döyüşdə olduğu kimi önümüzdə
məğlub olurlar». 40 Lakin şəhərdən sütun kimi
tüstü qalxmağa başlayanda Binyaminlilər
arxaya baxıb bütün şəhərdən yanğının göyə
yüksəldiyini gördülər. 41 İsraillilər dönüb

onların üstünə gələndə Binyaminliləri dəhşət
bürüdü, çünki fəlakətlə qarşılaşdıqlarını
gördülər. 42 Onlar İsraillilərin önündən geri
çəkilib çölə tərəf qaçdılar, lakin döyüş oranı
da bürüdü. Onları şəhərdən çıxanlar
mühasirəyə alıb qırdılar. 43 Binyaminliləri
mühasirəyə alıb dayanmadan tə'qib edərək
gündoğana tərəf Giveanın qarşısında onları
əzdilər. 44 Binyaminlilərdən on səkkiz min
nəfər yerə sərildi. Bunları hamısı igid
cəngavər idi. 45 Qalanları dönüb çölə tərəf,
Rimmon qayasına qaçdılar. İsraillilər əsas
yollar boyunca onlardan beş min kişini
qırdılar. Sonra Gidoma qədər Binyaminlilərin
ardınca düşüb daha iki minini qırdılar.
46 Həmin gün qılınc gəzdirən iyirmi beş min
Binyaminli qırıldı. Bunların hamısı igid
cəngavər idi. 47 Altı yüz kişi isə dönüb çölə
tərəf, Rimmon qayasına qaçdı və dörd ay
orada qaldı. 48 İsraillilər Binyamin
övladlarının torpaqlarına qayıdıb bütün şəhər
sakinlərini və heyvanlarını, əllərinə nə
keçdisə, hamısını qılıncdan keçirdilər. Sonra
qarşılarına çıxan bütün şəhərlərə od vurdular.

Binyamin qəbiləsinin sonrakı aqibəti

21 1 İsraillilər «bizdən heç kim qızını
Binyaminliyə ərə verməyəcək» deyə
Mispada and içmişdilər. 2 Xalq Bet-Elə gedib
orada axşama qədər Allahın hüzurunda
oturaraq və fəryad edərək bərkdən ağladı.
3 Onlar dedilər: «Ey İsrailin Allahı Rəbb, niyə
İsraildə belə hadisə baş verdi? Nə üçün bu
gün İsraildən bir qəbilə əskildi?» 4 Ertəsi gün
xalq tezdən qalxıb orada Rəbbə bir qurbangah
tikərək yandırma və ünsiyyət qurbanları
təqdim etdi.

5 İsrail övladları dedi: «Bütün İsrail
qəbilələrindən Rəbbin önündəki toplantımıza
gəlməyən varmı?» Çünki Mispada olan
Rəbbin önündəki toplantıya gəlməyənlər
haqqında möhkəm and içmişdilər ki, onlar
öldürülməlidirlər. 6 İsrail övladları öz
soydaşları Binyaminlilərdən ötrü kədərlənib
dedilər: «Bu gün İsraildən bir qəbilə kəsildi.
7 Onlardan sağ qalanlara arvad tapmaq üçün
nə edək? Axı onlara qızlarımızı ərə verməmək
üçün Rəbbin haqqına and içmişik».

8 Sonra İsrail övladları soruşdu: «İsrail
qəbilələrindən Mispaya, Rəbbin hüzuruna kim
gəlməyib?» Toplantı üçün ordugaha Yaveş-
Gileaddan heç kimin gəlmədiyini öyrəndilər,
9 çünki xalq siyahıya alınanda orada Yaveş-
Gilead əhalisindən heç kimin olmadığı
mə'lum oldu. 10 İcma oraya on iki min igid
cəngavər göndərərək onlara əmr edib dedi:
«Gedin, qadınlar və uşaqlar da daxil olmaqla
Yaveş-Gilead əhalisinin hamısını qılıncdan
keçirin. 11 Edəcəyiniz iş belə olacaq: hər kişini
və kişi ilə yatan qadınların hamısını tamamilə
məhv edin». 12 Yaveş-Gilead əhalisi arasında
ərə getməmiş dörd yüz qız tapdılar və onları
Kən'an torpağında olan Şilodakı ordugaha
gətirdilər.

13 Bütün icma Rimmon qayasında olan
Binyamin övladlarının yanına adam göndərib
danışdı və onları barışığa çağırdı. 14 O vaxt
Binyaminlilər qayıtdılar və Yaveş-Gilead
qadınlarından sağ qalan qadınlar onlara
verildi, lakin gətirilənlər onların hamısına
çatmadı. 15 Xalq Binyaminlilərdən ötrü
kədərləndi, çünki Rəbb İsrail qəbilələri
arasında bir yarıq açmışdı.

16 İcmanın ağsaqqalları dedi: «Qalanlar
üçün necə arvad tapaq? Çünki Binyamindəki
qadınlar həlak olmuşdu». 17 Ağsaqqallar
sözlərinə davam etdi: «İsraildən bir qəbilə
silinməsin deyə Binyamində sağ qalan
oğulların varisi olmalıdır. 18 Biz qızlarımızı
onlara ərə verə bilmərik, çünki İsrail övladları
"Binyaminliyə qız verən lə'nətə gəlsin" deyə
and içmişdilər».

19 Onlar sonra dedilər: «Baxın Bet-Elin
şimalında, Bet-Eldən Şekemə çıxan əsas
yolun şərqində və Levonanın cənubunda olan
Şiloda ilbəil Rəbbin bayramı olur».
20 Beləliklə, Binyamin övladlarına belə əmr
etdilər: «Gedib üzüm bağlarında pusquda
durun, 21 baxın, güdün, Şilo qızları rəqsə
çıxanda cəld bağlardan çıxın, hər kəs özünə
arvad etmək üçün bir Şilo qızı götürüb
Binyamin torpağına qaçsın. 22 Əgər onların
ataları ya da qardaşları bizim yanımıza
şikayətə gəlsələr, onlara belə deyərik: "Bizim
xatirimizə Binyaminliləri bağışlayın, çünki
əsir aldığımız qızlar hamısına çatmadı. Siz də
onlara qız vermədiyinizə görə təqsirkar
deyilsiniz"».

23 Binyamin övladları belə də etdilər və öz
saylarına görə rəqs edən qızlardan götürüb
qaçdılar. Sonra öz irs olan torpaqlarına
qayıtdılar və şəhərləri bərpa edib o yerlərdə
yaşadılar. 24 O vaxt İsrail övladları oranı tərk
etdilər. Hər biri öz qəbiləsinə və öz nəslinin

yanına qayıtdı, hər biri öz irs olan torpağına
getdi.
[25] O dövrdə İsraildə padşah yox idi, hərə öz
gözündə doğru görünən işi edirdi.

21:25 *– Hak. 17:6*